

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิจัยเกี่ยวกับ "การยอมรับการทำงานในระบบสมัยใหม่
ของสตรีไทยมุสลิม : ศึกษากรณี สตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม
จังหวัดปัตตานี" แบ่งออกเป็น 6 ตอน ได้แก่

- ตอนที่ 1 สภาพทั่วไปของจังหวัดปัตตานี
- ตอนที่ 2 จังหวัดปัตตานีและชาวไทยมุสลิม
- ตอนที่ 3 ลักษณะอุตสาหกรรมของจังหวัดปัตตานี
- ตอนที่ 4 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างสตรีไทยมุสลิม
- ตอนที่ 5 ลักษณะที่เกี่ยวข้องข้อมูลเกี่ยวกับหัวเรื่อง
- ตอนที่ 6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมุติฐาน

ตอนที่ 1 สภาพทั่วไปของจังหวัดปัตตานี

ที่ตั้งและอาณาเขต

จังหวัดปัตตานีเป็นจังหวัดชายแดนภาคใต้ ตั้งอยู่ชายฝั่งทะเลด้านตะวันออก
ของภาคใต้ติดกับอ่าวไทย ระหว่างเส้นรุ้งที่ 66 องศา 35 ลิปดา ถึง 06 องศา 52
ลิปดาเหนือ และ เส้นแวงที่ 100 องศา ถึง 101 องศา 45 ลิปดาตะวันออก และเป็น
จังหวัดเดียวใน 4 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่ไม่มีพรมแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน และ

ตั้งอยู่ห่างจากกรุงเทพมหานครประมาณ 1,100 กิโลเมตร (สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด
ปัตตานี, 2537 : 1) มีเนื้อที่ประมาณ 1,940,357 ตร.กม.หรือ 1,212,723 ไร่ เป็น
จังหวัดที่มีขนาดเล็กเป็นอันดับสองของภาคใต้ รองจากจังหวัดภูเก็ต (เพิ่ม, 2522 : 3)
มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ จดอ่าวไทย

ทิศใต้ ติดต่อกับจังหวัดยะลา และอำเภอบาเจาะ จังหวัดนราธิวาส

ทิศตะวันออก จดอ่าวไทย

ทิศตะวันตก ติดต่อกับอำเภอเทพา จังหวัดสงขลา

ลักษณะภูมิประเทศ

สำหรับลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดปัตตานี มีลักษณะพื้นที่แบ่งออกเป็น 3
ลักษณะ คือ พื้นที่ชายฝั่งทะเล ได้แก่ พื้นที่ทางตอนเหนือ และทางตะวันออกของจังหวัด
มีหาดทรายขาว ลักษณะชายฝั่งมีการทับถมพอกขึ้นอยู่ตลอดเวลา พื้นที่ราบลุ่มเป็นพื้นที่ส่วน
ใหญ่ของจังหวัด อยู่บริเวณส่วนกลางและตอนใต้ของจังหวัด ที่ดินมีความเหมาะสมทางการ
เกษตร รวมทั้งมีแม่น้ำปัตตานีไหลผ่าน พื้นที่ภูเขา เป็นพื้นที่ส่วนน้อย อยู่ทางตอนใต้ของ
อำเภอโคกโพธิ์ ทางทิศตะวันออกของอำเภอสายบุรี ทางตอนใต้ของกิ่งอำเภอกะพ้อ
ซึ่งเทือกเขาเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของเทือกเขาสันกาลาศีรี

การปกครองและประชากร

จังหวัดปัตตานี แบ่งการปกครองออกเป็น 9 อำเภอ กับ 3 กิ่งอำเภอ มีประชากรรวมทั้งสิ้น 550,896 คน มีผู้ที่อยู่ในวัยทำงาน (อายุ 13 ปีขึ้นไป จำนวน 400,686 คน) (สำนักงานจังหวัดปัตตานี, 2536 : 1) คูตารางที่ 1 ประกอบ

ตารางที่ 1 แสดงจำนวน พื้นที่และประชากร เมื่อ 31 ธันวาคม 2535 จังหวัดปัตตานี

อำเภอ/กิ่งอำเภอ	พื้นที่ (ตร.กม.)	จำนวนประชากร (คน)		รวม
		ชาย	หญิง	
1 อ.เมือง	96,837	49,473	49,100	98,573
2 อ.หนองจิก	231,526	32,242	33,612	10,157
3 อ.โคกโพธิ์	316,314	21,173	31,193	60,366
4 อ.ยะหริ่ง	196,829	32,204	34,094	66,298
5 อ.ยะรัง	183,952	36,501	37,760	74,261
6 อ.มายอ	216,136	22,914	23,498	46,412
7 อ.ปานาเระ	144,058	19,583	20,084	39,667
8 อ.สายบุรี	178,424	26,279	27,181	53,410
9 อ.กะพ้อ	93,815	6,037	6,132	12,169
10 กิ่งอ.ไม้แก่น	144,970	4,551	4,733	9,284
11 กิ่งอ.ทุ่งยางแดง	55,201	5,903	6,512	12,415
12 กิ่งอ.แม่ลาน	112,295	5,837	6,171	12,008

ที่มา : สำนักงานจังหวัดปัตตานี, 2536 : 1

สภาพเศรษฐกิจ

สำหรับโครงสร้างทางด้านเศรษฐกิจ ของจังหวัดปัตตานี เน้นทางด้านภาคเกษตรกรรมมาโดยตลอด ในปี 2532 จังหวัดปัตตานีมีผลิตภัณฑ์มวลรวม 7,721 ล้านบาท คิดเป็น 5.36 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคใต้ และมีรายได้เฉลี่ยต่อหัวโดยเฉลี่ย 13,912 บาท การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของจังหวัดปัตตานี จากปี 2528 ถึงปี 2532 จะพบว่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด เพิ่มขึ้นจาก 5,007 ล้านบาท เป็น 7,721 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 52 อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจปี 2532 ร้อยละ 6.1 (สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานี, 2536 : 8)

จังหวัดปัตตานี มีความยาวชายฝั่งทะเล 116.40 กิโลเมตร การประมงทางทะเลจึงมีความโดดเด่นมากที่สุด รองลงมาเป็นการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ การเลี้ยงปลากระพง-ขาวในกระชัง สำหรับกิจการทางด้านการประมง (สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานี, 2536 : 9)

ตอนที่ 2 จังหวัดปัตตานีและชาวไทยมุสลิม

ประวัติความเป็นมา

แต่เดิมเมืองโบราณในชายแดนภาคใต้ มี 8 หัวเมือง ได้แก่ เมืองปัตตานี เมืองหนองจิก เมืองยะหริ่ง เมืองสายบุรี เมืองระแงะ เมืองรือมัง เมืองยาลอและเมืองจะนะ ประชาชนแถบนี้นับถือศาสนาอิสลามเป็นส่วนใหญ่ ที่มาของจังหวัดปัตตานีตามหลักฐานประวัติศาสตร์นั้น ยังไม่มีหลักฐานแน่นอนว่าได้ตั้งขึ้นเมื่อไร แต่ทางจดหมายเหตุ

ของจีน ตอนที่ชาวจีนมีการติดต่อกับดินแดนในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ในคริสต์ศตวรรษที่ 2 นั้น เมืองลังกาสุกะได้ตั้งขึ้นแล้ว จากจดหมายเหตุนี้ นักเขียนชาวยุโรปหลายคนเชื่อว่า เมืองลังกาสุกะดังกล่าว เป็นเมืองเดิมของปัตตานี นักประวัติศาสตร์หลายคนเชื่อว่า ชาวเมืองลังกาสุกะ นับถือศาสนาฮินดูหรือพราหมณ์ ภายใต้อิทธิพลของอารยธรรมอินเดีย ต่อมาอาณาจักรศรีวิชัยได้แผ่อำนาจครอบคลุมเมืองปัตตานี จึงได้รับอิทธิพลของพุทธศาสนา สำหรับศาสนาอิสลาม ได้เผยแพร่เข้าสู่เมืองปัตตานี โดยอิทธิพลของเมืองมะละกา สมัย มุฮัมมัด ราว พ.ศ. 2002 ประวัติเมืองปัตตานีฉบับภาษามะลายูระบุว่า กษัตริย์เมือง ปัตตานี ชื่อศรีอินทรา เป็นผู้เข้ารับพระองค์แรก สอดคล้องกับประวัติเมืองมะละกา ปัตตานี ตั้งขึ้นหลังจากเมืองลังกาสุกะสลายตัว ราวพุทธศตวรรษที่ 18-19 อิทธิพลของไทยได้แผ่ เข้าครอบคลุมแหลมมะลายู ปัตตานีจึงเป็นส่วนหนึ่งของไทยจนถึงปัจจุบัน (ฉวีวรรณและคณะ, 2524:7-10)

สภาพทางสังคม

สำหรับสภาพทางสังคม ประชากรส่วนใหญ่ในจังหวัดปัตตานี นับถือ ศาสนา อิสลาม คิดเป็นร้อยละ 72.62 ศาสนาพุทธ ร้อยละ 21.46 ศาสนาคริสต์ ร้อยละ 0.69 และศาสนาอื่นๆ ร้อยละ 0.57 มีมัสยิด 534 แห่ง วัด 77 วัด เนื่องจากประชากรส่วนใหญ่ นับถือศาสนาอิสลาม ทำให้ความเชื่อความศรัทธา และค่านิยมของประชากรดังกล่าวจะเป็นไปตามแนวทางและตามบทบัญญัติของศาสนาอิสลาม ขณะเดียวกันประชากรส่วนที่เหลือ ซึ่งนับถือศาสนาพุทธ คริสต์ และศาสนาอื่นๆ ก็จะมีลักษณะสังคมเหมือนชาวไทยภาคใต้ จังหวัดอื่นๆ คือ นิยมพูดภาษาสำเนียงไทยปักษ์ใต้ (สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานี, 2536 : 12-14)

ตอนที่ 3 ลักษณะอุตสาหกรรมของจังหวัดปัตตานี

จากประวัติศาสตร์เมืองปัตตานี จะเห็นว่าจังหวัดปัตตานีมีความสำคัญทางการค้ามานานหลายศตวรรษแล้ว โดยในระยะเริ่มแรกนั้นจังหวัดปัตตานีเป็นเมืองท่าทางทะเลที่สำคัญในสมัยกรุงศรีอยุธยา มีอ่าวปัตตานีเป็นท่าเรือในการรับส่งสินค้าของพ่อค้าจากเมืองต่างๆ ทั้งในและนอกประเทศ แต่ต่อมาศูนย์กลางการค้าของปัตตานีย้ายมาอยู่ที่ปากน้ำของแม่น้ำปัตตานีในปัจจุบัน (สว่าง, 2535 : 51) ตามการเจริญเติบโตของชุมชนในระยะแรกๆ ยังไม่มีโรงงานอุตสาหกรรมเกิดขึ้น

ในปีพุทธศักราช 2507 รัฐบาล โดยคณะกรรมการพัฒนาภาคใต้ ได้มีแผนพัฒนาภาคใต้ ฉบับ พ.ศ. 2507-2509 ซึ่งมุ่งหวังที่จะพัฒนาภาคใต้โดยเฉพาะอย่างยิ่งชายแดนภาคใต้ คือ จังหวัดปัตตานี ยะลา นราธิวาส และสตูล ในแผนพัฒนาภาคใต้ฉบับดังกล่าวนี้ไม่เน้นที่การลงทุนทางอุตสาหกรรม แต่เน้นในการปรับปรุงทางด้านคมนาคม อาชีพ การศึกษา วัฒนธรรม และสาธารณสุข (สว่าง, 2535 : 51)

อย่างไรก็ตามโครงการที่เกี่ยวข้องกับจังหวัดปัตตานี ที่เรียกว่า "การพัฒนานครปัตตานี" นั้นได้เป็นจุดเริ่มต้นในการพัฒนาอุตสาหกรรมในจังหวัดปัตตานี แผนพัฒนานครปัตตานี มีทั้งหมด 6 ข้อ แต่จะขอคัดมาเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรม ในจังหวัดปัตตานี ดังนี้

1. การสำรวจเขื่อนเอนกประสงค์ที่แม่น้ำปัตตานี พลังงานไฟฟ้าที่ผลิตขึ้นได้ จะใช้ในการพัฒนาจังหวัดปัตตานี ตลอดจนพัฒนาย่านอุตสาหกรรมต่อไปด้วย

2. ก่อสร้างบูรณะทางหลวงแผ่นดินสายสงขลา-นาธิวาส ผ่านตัวเมืองปัตตานี และทางหลวงจังหวัดในชนบทติดต่อกับทางหลวงแผ่นดินนี้ โดยมีจังหวัดปัตตานีเป็นศูนย์กลาง ทั้งนี้เพื่อให้จังหวัดปัตตานีเป็นศูนย์กลาง ในการจำหน่ายผลิตผลทางการเกษตร เช่น ยาง เป็นต้น

3. การปลูกยางเป็นอาชีพสำคัญของจังหวัดปัตตานีและอีก 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ทั้งนี้ให้คำนึงถึงการจัดหาอาชีพใหม่ ในระยะที่รอการเติบโตของต้นยางที่ปลูก (วารสารชาวตานี, 2508 : 56-57) ในการสำรวจหาวัตถุดิบเพื่อการอุตสาหกรรมพบว่า ปัตตานีมีปริมาณมะพร้าวมาก สามารถตั้งโรงงานแยกเส้นใยได้ (สว่าง, 2535 : 52)

จะเห็นว่าการพัฒนาอุตสาหกรรมในแผนพัฒนาฉบับนี้ เป็นไปในด้านอุตสาหกรรมทางการเกษตร ซึ่งมีวัตถุดิบที่สำคัญคือ มะพร้าว และยางพารา ยังไม่มีอุตสาหกรรมการประมง อย่างไรก็ตามในปี 2507 รัฐบาลได้ริเริ่มให้มีการก่อสร้างสะพานและท่าเทียบเรือ และกั้นเขตอุตสาหกรรมตรงบริเวณปากแม่น้ำปัตตานี นอกจากนี้ยังมีการย้ายเรือนจำออกเพื่อตั้งเป็นตลาดการค้าแทนในย่านกลางเมือง (วารสารชาวตานี, 2508 : 69)

การพัฒนาด้านอุตสาหกรรมในปัตตานี เริ่มปรากฏเป็นรูปธรรม คือมีโรงงานอุตสาหกรรมเกิดขึ้นมาก ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา ทั้งนี้เป็นผลจากแผนพัฒนาประเทศโดย เฉพาะทางด้านเศรษฐกิจ การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญมากที่สุดก็คือ การเปลี่ยนแปลงไปสู่การเป็นประเทศอุตสาหกรรมใหม่ (New Industrialized Country ; NICs) หากกล่าวโดยรวมแล้วผลของการเปลี่ยนแปลงประเทศไปสู่อุตสาหกรรม ทำให้สินค้าอุตสาหกรรมมีสัดส่วนในผลผลิตรวมแห่งชาติ ใกล้เคียงกับสินค้าเกษตรกรรม และมีมูลค่าส่งออกมากกว่า 60 เปอร์เซ็นต์ ของสินค้าส่งออกทั้งหมด (ประเสริฐ, 2531 : 182) ในกรณีของอุตสาหกรรม

ในปัตตานีในปี 2531 ผลิตภัณฑ์มวลรวมเฉพาะภาคอุตสาหกรรมมีมูลค่า 185.2 ล้านบาท (ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้, 2534 : 20) และแหล่งวัตถุดิบที่ป้อนโรงงานมาจากวัตถุดิบ จากการประมงและการเพาะปลูก คือ สัตว์น้ำทะเลประมาณ 144,550 ตัน ข้าวประมาณ 391,560 ไร่ ยางพารา ประมาณ 351,783 ไร่ มะพร้าว ประมาณ 73,720 ไร่ และมะม่วงหิมพานต์ประมาณ 8,594 ไร่ (สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานี, 2534 : 31) การอุตสาหกรรมของจังหวัดปัตตานี เริ่มขยายตัวมากขึ้นในช่วงปี พ.ศ.2524-2528 อุตสาหกรรมส่วนมากเป็นอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร อาทิ โรงสีข้าว อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับยางพารา นายพันธุ์เทพ จ่างเจริญ รองประธานฝ่ายบริหารหอการค้าจังหวัดปัตตานี ให้สัมภาษณ์ว่าปัตตานีมีโรงงานอุตสาหกรรมเกิดขึ้นมากที่สุดอย่างที่ไม่เคยปรากฏมาก่อน ในปี พ.ศ.2530-2531 (สัมภาษณ์เมื่อ 14 กุมภาพันธ์ 2534) เมื่อการอุตสาหกรรมมีการขยายตัวมากขึ้น องค์การบริหารส่วนจังหวัดปัตตานีจึงออกระเบียบเกี่ยวกับเขตอุตสาหกรรม ในปี 2531 โดยกำหนดบริเวณ หมู่ที่ 8 ตำบลบานา อำเภอเมืองปัตตานี บนพื้นที่ประมาณ 939 ไร่ เป็นเขตอุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานี เพื่อกำหนดเขตการใช้พื้นที่และเพื่อป้องกันปัญหามลพิษ ปัจจุบันเขตอุตสาหกรรมนี้เอกชนเช่าที่ดินเพื่อการก่อสร้างแล้ว 465 ไร่ (สว่าง, 2535 : 53)

แนวโน้มการขยายตัวของอุตสาหกรรมในปัตตานียิ่งมีสูงมากขึ้น เมื่อคณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบให้มีแผนงานเปิดเขตเศรษฐกิจพิเศษ ในพื้นที่ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ (Economic Special Zones) โดยให้ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นผู้ดูแล แผนงานดังกล่าวมีนโยบายทางด้านเศรษฐกิจเน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมทางการเกษตร การบริการ และการท่องเที่ยว (ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้, 2534) ปัจจุบันแผนงานดังกล่าว อยู่ในระหว่างการศึกษาความเป็นไปได้และการหาข้อมูลทางด้านต่างๆ เช่น เศรษฐกิจของชุมชน สภาพแวดล้อมและทรัพยากร เป็นต้น

สภาวะอุตสาหกรรมของจังหวัดปัตตานี

ความสำคัญของอุตสาหกรรมต่อ เศรษฐกิจของจังหวัดในด้านมูลค่าผลิตภัณฑ์

จากโครงสร้างทางด้านภูมิศาสตร์ของจังหวัดปัตตานี ที่เหมาะแก่การประกอบอาชีพเกษตรกรรม ไม่ว่าจะเป็นการเพาะปลูกหรือการประมง ทำให้ประชากรส่วนใหญ่มีอาชีพเกี่ยวกับการเกษตร รายได้จากผลผลิตภาคการเกษตรจึงเป็นรายได้ส่วนที่สำคัญมากที่สุดในผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด แต่อย่างไรก็ตามอาชีพการเกษตรของประชากรในเขตจังหวัดปัตตานีขึ้นอยู่กับสภาพภูมิอากาศ เพราะขาดการชลประทานและขาดเทคนิคในการผลิตที่ดีพอ อุตสาหกรรมเป็นสาขาการผลิตที่สามารถยกระดับมาตรฐานความเป็นอยู่ทางด้านเศรษฐกิจและสังคมให้แก่ประชาชนดีขึ้น อุตสาหกรรมที่สำคัญของจังหวัดปัตตานี ได้แก่ อุตสาหกรรมยางและผลิตภัณฑ์ยาง อุตสาหกรรมห้องเย็น อุตสาหกรรมอาหารกระป๋อง อุตสาหกรรมปลาป่น โรงน้ำแข็ง เป็นต้น อุตสาหกรรมเหล่านี้ นอกจากเป็นการเพิ่มรายได้ให้แก่ประชาชนในจังหวัดปัตตานีแล้ว ยังสามารถเพิ่มมูลค่าสินค้าทางการเกษตรให้สูงขึ้น ขณะเดียวกันยังช่วยให้การกระจายรายได้ ระหว่างคนในเมืองและคนในชนบทมีความเสมอภาคยิ่งขึ้น พร้อมกับยังเป็นการยับยั้งการย้ายของประชากร เข้าสู่เมืองใหญ่ได้ด้วย โดยเฉพาะกรุงเทพมหานคร สำหรับการผลิตสาขาอุตสาหกรรมใน ปี 2536 ซึ่งมีมูลค่าที่เพิ่มสูงขึ้นมากเมื่อเปรียบเทียบกับ ปี 2525 คือใน ปี 2536 มีมูลค่าเท่ากับ 1,337.24 ล้านบาท ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับใน ปี 2525 มีมูลค่าเพียง 117 ล้านบาท เท่านั้น (สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานี, 2537 : 18)

จากที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น การผลิตสาขาอุตสาหกรรมในจังหวัดปัตตานี เป็นสาขาการผลิตที่มีความสำคัญมากยิ่งขึ้นสาขาหนึ่ง และส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมการแปรรูป ผลผลิตทางการเกษตรและอุตสาหกรรมที่อาศัยวัตถุดิบจากทะเล ซึ่งจะแสดงจำนวนโรงงาน เงินทุน และคนงาน ตามรายชื่ออาเภอได้ดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนโรงงาน เงินทุน และคนงาน แยกตามรายอำเภอจังหวัดปัตตานี

อำเภอ	จำนวนโรงงาน (โรง)	เงินทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)
เมืองปัตตานี	229	1,100.67	5,517
โคกโพธิ์	124	58.18	213
หนองจิก	51	66.02	407
ยะหริ่ง	88	18.75	342
ยะรัง	75	39.83	252
สายบุรี	27	11.02	98
ปานาเระ	75	6.90	135
มายอ	2	6.10	155
กะพ้อ	5	1.99	30
กิ่ง อ.แม่ลาน	21	1.84	42
กิ่ง อ.ไม้แก่น	5	0.32	9
กิ่ง อ.ทุ่งยางแดง	6	0.32	7
รวม	788	1,337.24	7,257

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานี, 2537 : 18

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบจำนวนเงินลงทุนในอุตสาหกรรม 2530 - 2536 จังหวัดปัตตานี

ปี พ.ศ.	จำนวนเงินลงทุน (ล้านบาท)
2530	627
2531	680
2532	730.80
2533	926.80
2534	960.78
2535-25	1,137.26

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานี 2537 : 101

ภาวะอุตสาหกรรมที่สำคัญของจังหวัดปัตตานี

สำหรับภาวะอุตสาหกรรมที่เกิดขึ้นในปัตตานีมีมากมายหลายชนิด เพราะฉะนั้น ในที่นี้จะขอกล่าวถึงเพียง อุตสาหกรรมที่มีความสำคัญต่อจังหวัดเท่านั้น คือ

1. อุตสาหกรรมอาหารทะเลบรรจุกระป๋อง เป็นอุตสาหกรรมที่ใช้ทรัพยากร จากธรรมชาติ ที่ได้จากการประมงเป็นวัตถุดิบ มีส่วนช่วยสนับสนุนอาชีพทางการประมง และช่วยยกฐานะความเป็นอยู่ของชาวประมงให้ดีขึ้น อีกทั้งเป็นอุตสาหกรรมที่จำเป็นต้องใช้ แรงงานมาก จึงจัดได้ว่าเป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญต่อจังหวัดปัตตานีมากอุตสาหกรรม หนึ่ง ปัจจุบันจังหวัดปัตตานี มีโรงงานอุตสาหกรรมอาหารทะเลบรรจุกระป๋อง 5 โรงง ผลิตใช้เงินทุนรวมกันประมาณ 296.50 ล้านบาท จำนวนแรงงาน ประมาณ 1,860 คน (สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานี, 2537 : 17) ผลิตภัณฑ์อาหารทะเลบรรจุกระป๋อง ยังมีความต้องการอย่างมากของตลาด โดยเฉพาะตลาดจากต่างประเทศ เช่น ตลาดยุโรป สหรัฐอเมริกา เป็นต้น สำหรับวัตถุดิบที่นำมาป้อนโรงงานนั้น จังหวัดปัตตานีเป็นจังหวัด ที่สามารถจับสัตว์น้ำทะเลได้เป็นอันดับที่ 2 ของภาคใต้ รองจากจังหวัดสงขลา อย่างไรก็ตาม แม้จะมีวัตถุดิบมาก แต่จากการที่ได้มีผู้ประกอบการจากโรงงานต่างๆ ในภาคใต้ม่า กรว้างซื้อสัตว์น้ำทะเล เพื่อเป็นวัตถุดิบในการป้อนโรงงานของตน จึงมีผลกระทบต่อปริมาณ และราคาวัตถุดิบ ที่ป้อนโรงงานสัตว์น้ำทะเลบรรจุกระป๋อง ในปัตตานีบ้างเหมือนกัน

2. อุตสาหกรรมปลาป่น ปลาป่นเป็นผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการนำปลาเบญจพรรณ ขนาดเล็ก (ปลาเบ็ด) มาผ่านกระบวนการผลิตและเมื่อได้ผลผลิตปลาป่นตามความต้องการ แล้วนำปลาป่นไปผสมกับส่วนประกอบชนิดอื่น เช่น รำ ข้าวโพด ปลาขี้ขาว กากถั่ว กระดุกป่น เป็นอาหารสัตว์สำเร็จรูปเพื่อที่จะนำไปเลี้ยงสัตว์ต่อไป ปัจจุบันจังหวัดปัตตานี

มีโรงงานปลาป่น 8 โรง ใช้เงินทุนรวมประมาณ 201.18 ล้านบาท สามารถจ้างงานได้ประมาณ 662 คน (สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานี, 2537 : 17)

3. อุตสาหกรรมผลิตน้ำแข็ง นับว่าเป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญต่อการประมงอย่างมาก กล่าวคือ ใช้ในการทำความเย็น เพื่อรักษาความสดและป้องกันการเน่าของสัตว์น้ำทะเลที่จับได้ ปัจจุบันจังหวัดปัตตานีมีโรงงานน้ำแข็งทั้งสิ้น 14 โรง โดยมีเงินทุนรวมประมาณ 168 ล้านบาท (สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานี, 2537 : 17)

ภาวะการผลิตและการจำหน่ายน้ำแข็งที่ผลิตได้ส่วนใหญ่ จะใช้เพื่อการประมง ปริมาณการผลิตไม่มีปัญหาด้านการตลาด สำหรับปัญหาที่ประสบอย่างมาก ก็คือกรณีที่จังหวัดปัตตานีต้องประสบกับปัญหาไฟฟ้าดับบ่อย จึงส่งผลให้ต้นทุนการผลิตจึงสูงไปด้วย (ศูนย์พัฒนาเศรษฐกิจอุตสาหกรรมภาคใต้, 2527 : 14)

4. อุตสาหกรรมการทำยางและผลิตภัณฑ์ยาง เป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญต่อจังหวัดอีกประเภทหนึ่ง ซึ่งได้แก่ อุตสาหกรรมผลิตยางแผ่นรมควัน ยางเครพ น้ำยางข้น พองน้ำจากยางพารา ตลอดจนการหล่อดอกยางและการปะยางรถยนต์ งานที่นี้จะกล่าวถึงอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญเท่านั้น

อุตสาหกรรมการผลิตยางแผ่นรมควันและยางเครพ ซึ่งตั้งอยู่ในจังหวัดปัตตานี มี 3 โรงคือ โรงงานผลิตยางแผ่นรมควัน 1 โรง ตั้งอยู่ที่อำเภอโคกโพธิ์ โรงงานผลิตยางเครพ 2 โรง ตั้งอยู่ที่อำเภอหนองจิกและอำเภอยะรัง โดยมีเงินทุนรวมประมาณ 173.87 ล้านบาท คนงานประมาณ 420 คน

อุตสาหกรรมการผลิตยางชั้นและฟองน้ำจากยางพารา จังหวัดปัตตานี มีโรงงานผลิตยางชั้นและฟองน้ำจากยางพารา ประเภทละ 1 โรง การผลิตและการจำหน่ายสำหรับน้ำยางชั้น เนื่องจากการผลิตเพื่อเป็นวัตถุดิบป้อนโรงงานฟองน้ำยางพารา จึงทำการผลิตในปริมาณที่เพียงพอกับความต้องการเท่านั้น แต่ละปีประมาณ 240 ตัน ส่วนฟองน้ำยางพาราปัจจุบัน ผลิตเพื่อการจำหน่ายภายในประเทศเท่านั้นไม่มีการส่งออก เนื่องจากมีอุปสรรคด้านการขนส่ง (สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานี, 2537 : 17)

5. อุตสาหกรรมเครื่องบริภัณฑ์ขนส่ง ได้แก่ อุตสาหกรรมการต่อและซ่อมแซมเรือ การต่อตัวถังรถและซ่อมท่อไอเสีย มีอยู่ทั้งสิ้นประมาณ 30 โรง มีเงินทุนรวมประมาณ 50 ล้านบาท คนงาน 300 คน ในที่นี้จะขอก้าวเฉพาะอุตสาหกรรมการต่อและซ่อมแซมเรือเท่านั้น เนื่องจากอาชีพการประมงเป็นอาชีพที่มีความสำคัญ ไม่แพ้อาชีพการทำสวนยาง อุตสาหกรรมการต่อและซ่อมแซมเรือ จึงมีความสำคัญควบคู่ไปด้วย ปัจจุบันจังหวัดปัตตานี มีโรงงานที่ทำการต่อและซ่อมแซมเรือทั้งสิ้น 7 โรง โดยมีเงินทุนรวม ประมาณ 41.71 ล้านบาท มีคนงาน 231 คน (สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานี, 2537 : 18)

6. อุตสาหกรรมห้องเย็น เป็นอุตสาหกรรมที่ช่วยในการเก็บและถนอมอาหารไว้เพื่อบริโภคในเวลาทีนานได้ ซึ่งปริมาณการจับสัตว์น้ำของจังหวัดปัตตานีที่ได้ในแต่ละปี เช่น ปลา กุ้ง หอย มีจำนวนมาก อุตสาหกรรมห้องเย็นจึงมีความสำคัญต่อจังหวัดปัตตานี อีกประเภทหนึ่ง ปัจจุบันโรงงานห้องเย็นมีทั้งสิ้น 5 โรง เงินลงทุนรวมประมาณ 108.85 ล้านบาท มีคนงานประมาณ 855 คน (สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานี, 2537 : 18)

ขนาดของอุตสาหกรรม

โครงสร้างของอุตสาหกรรม อาจจะพิจารณาในลักษณะของขนาดอุตสาหกรรม เช่น อุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ขนาดกลาง ขนาดเล็ก โดยแบ่งตามแรงงาน เงินทุน ที่ใช้ในโรงงาน ดังเกณฑ์ต่อไปนี้

1. อุตสาหกรรมขนาดเล็ก หมายถึง อุตสาหกรรมที่มีการจ้างแรงงานต่ำกว่า 50 คน หรือมีเงินในการลงทุนไม่เกิน 2 ล้านบาท จากโรงงานในจังหวัดปัตตานีสามารถที่จะแยกเป็นโรงงานขนาดเล็กได้ประมาณ 733 โรง หรือคิดเป็นร้อยละ 96.2 ของโรงงานทั้งหมด ซึ่งส่วนใหญ่ ได้แก่ โรงสีข้าว โรงทำอิฐ กระเบื้อง โรงซ่อมเครื่องยนต์ รถยนต์ ทาลังไม้ โดยใช้จ่ายเงินลงทุนรวมประมาณ 200 ล้านบาท และคนงานรวมประมาณ 2,210 คน

2. อุตสาหกรรมขนาดกลาง หมายถึง อุตสาหกรรมที่มีการจ้างงานระหว่าง 50-199 คน หรือมีเงินทุนระหว่าง 2-10 ล้านบาท จากโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดปัตตานี มีโรงงานขนาดกลางประมาณ 34 โรง ซึ่งส่วนใหญ่ ได้แก่ โรงน้ำแข็ง ตู้ซ่อมเรือ ตู้ต่อเรือ ห้องเย็น ปลาปน โดยใช้จ่ายเงินลงทุนรวมประมาณ 520 ล้านบาท และมีคนงานรวมประมาณ 2,050 คน

3. อุตสาหกรรมขนาดใหญ่ หมายถึง อุตสาหกรรมที่มีการจ้างงานตั้งแต่ 200 คนขึ้นไปหรือมีเงินทุนตั้งแต่ 10 ล้านบาทขึ้นไป จากจำนวนโรงงานในจังหวัดปัตตานี ที่สามารถจัดอยู่ในโรงงานขนาดใหญ่มีเพียง 9 โรง หรือคิดเป็นร้อยละ 1.2 ของโรงงานทั้งหมด ซึ่งได้แก่ อุตสาหกรรมอาหารทะเลบรรจุกระป๋อง อุตสาหกรรมยาง สัตว์ทะเลแช่แข็ง โดยใช้จ่ายเงินลงทุนรวมประมาณ 600 ล้านบาท และมีคนงานประมาณ 4,650 คน

จากการแบ่งขนาดของโรงงานอุตสาหกรรมตามขนาดการจ้างงานและจำนวนเงินลงทุนที่ใช้ในโรงงาน กล่าวได้ว่า โรงงานส่วนใหญ่ของจังหวัดยังเป็นโรงงานขนาดเล็ก ส่วนโรงงานขนาดกลางและขนาดใหญ่ยังมีอยู่ในอัตราที่ต่ำ (ศูนย์พัฒนาเศรษฐกิจอุตสาหกรรมภาคใต้, 2527 : 17)

การกระจายตัวของอุตสาหกรรม

การลงทุนในกิจการที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรม โดยทั่วไปแล้วผู้ลงทุนมักจะคำนึงถึงปัจจัยที่เกี่ยวกับความสะดวกของที่ตั้งของโรงงานเป็นหลัก ในการที่จะตัดสินใจลงทุน ดังนั้นทำให้เขตอำเภอเมืองซึ่งมีปัจจัยการอำนวยความสะดวกมากที่สุด เป็นอำเภอที่ผู้ประกอบการใช้เป็นที่ในการตั้งโรงงานมากที่สุด กล่าวคือจากโรงงานทั้งหมดประมาณ 788 โรงงานจะเป็นโรงงานที่ตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมืองถึง 229 โรง โดยมีเงินลงทุนรวมประมาณ 1,100.67 ล้านบาท สามารถที่จะจ้างงานได้ประมาณ 5,517 คน ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นโรงงานอุตสาหกรรมที่สำคัญๆ ของจังหวัดทั้งสิ้น เช่น อุตสาหกรรมห้องเย็น ปลาป่น อาหารทะเลบรรจุกระป๋อง ตู้ต่อและซ่อมเรือ โรงน้ำแข็ง เป็นต้น ส่วนอำเภออื่นๆ ค่อนข้างที่จะมีโรงงานอุตสาหกรรมกระจายกันไป เช่น ที่อำเภอโคกโพธิ์ มีโรงงาน 12 โรง หนองจิก 51 โรง สายบุรี 27 โรง เป็นต้น (สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานี, 2537)

การส่งเสริมอุตสาหกรรมและองค์การดำเนินงาน

ตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 1-4 เป็นต้นมา รัฐบาลได้วางนโยบายที่จะพัฒนาอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาค เพื่อลดความแออัดและปัญหาการเติบโตอย่างรวดเร็วของตัวเมืองในเขตกรุงเทพฯ และจังหวัดใกล้เคียง และเพื่อยกระดับรายได้ของประชากรในเขตชนบทด้วย จนกระทั่งปัจจุบันอยู่ในระหว่างใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจ

และสังคมแห่งชาติฉบับที่ 5 รัฐบาลมีนโยบายที่จะเร่งรัดพัฒนาอุตสาหกรรมให้เกิดขึ้นในภูมิภาคมากยิ่งขึ้น และพยายามปรับโครงสร้างของเศรษฐกิจไทยให้สามารถปรับตัวเข้ากับ การเปลี่ยนแปลงของตลาดภายนอก โดยให้กระทบเศรษฐกิจภายในน้อยที่สุดโดยเฉพาะเป็น อุตสาหกรรมเพื่อการส่งออก และพยายามปรับปรุงคุณภาพของสินค้าที่ผลิตภายในประเทศ เพื่อให้สามารถแข่งขันในตลาดต่างประเทศได้ ส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดย่อม และขนาด กลางให้ขยายตัวในอัตราที่สูงกว่าอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ สำหรับจังหวัดปัตตานีมีหน่วยงานที่ มีบทบาทในการสนับสนุนอุตสาหกรรมทั้งในระดับจังหวัด ภาค และหน่วยงานในส่วนกลาง โดยพิจารณาตามลักษณะของหน่วยงานดังต่อไปนี้

1. อุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานี สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม มีหน้าที่ส่งเสริมและควบคุมอุตสาหกรรมในจังหวัด สำหรับงานบริการด้านอุตสาหกรรมได้แก่

- การจัดทำมีการฝึกอบรม สัมมนา หรือประชุมทางวิชาการ การสาธิต เพื่อ พัฒนาอาชีพอุตสาหกรรม
- ให้บริการด้านข้อมูลเกี่ยวกับโรงงานอุตสาหกรรม
- ตรวจ เครื่องจักร เพื่อความปลอดภัย
- ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับระบบขจัดน้ำทิ้งจากโรงงาน
- ให้บริการจดทะเบียนเครื่องจักรเพื่อใช้ เครื่องจักรเป็นหลักประกันการกู้เงิน
- ให้บริการจดทะเบียนตั้งและขยายโรงงานอุตสาหกรรม

2. ศูนย์พัฒนาเศรษฐกิจอุตสาหกรรมภาคใต้ ได้จัดตั้งขึ้นเมื่อปลายปี 2517 ตามมติของกระทรวงอุตสาหกรรมและคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยได้รับการบรรจุไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 3 เพื่อสนองนโยบายของรัฐบาลในการกระจายอุตสาหกรรมสู่ส่วนภูมิภาค ซึ่งเป็นนโยบายหลักของการพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งชาติตลอดมา โดยกำหนดให้ศูนย์มีขอบเขตการปฏิบัติงานในท้องที่ 14 จังหวัดภาคใต้ ตั้งแต่จังหวัดชุมพรถึงนราธิวาส. ซึ่งหน้าที่และความรับผิดชอบของศูนย์พอสรุปได้ดังนี้

1. เป็นศูนย์กลางในการศึกษาสำรวจข้อมูลข้อเสนอแนะอุตสาหกรรมทุกประเภททั้งในด้านการผลิต วัตถุดิบ ทุน และแรงงาน
2. ประสานงานกำหนดนโยบาย และวางแผนเกี่ยวกับการพัฒนาอุตสาหกรรมในภูมิภาค ทั้งแผนจังหวัดและแผนภาค
3. วางแผนพัฒนาอุตสาหกรรมเฉพาะประเภทโดยศึกษาวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจ
4. ศึกษาสู่ทางการลงทุนอุตสาหกรรมใหม่ๆ ที่เหมาะสม เพื่อขยายฐานะทางเศรษฐกิจของภาคใต้อีกกว้างขวางขึ้น
5. ให้บริการด้านวิชาการข้อมูล ข้อเสนอแนะ คำปรึกษาแก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม และผู้สนใจทั่วไป รวมทั้งจัดทำเอกสารทางวิชาการเผยแพร่ด้วย

6. เป็นตัวแทนกระทรวงอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาค ด้านนโยบายและวางแผน ตลอดจนด้านวิชาการอื่นๆที่เกี่ยวข้อง

นอกจากหน่วยงานที่ได้กล่าวมาแล้ว ยังมีหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมในปัตตานี เช่น ศูนย์เพิ่มผลผลิตแห่งประเทศไทย สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน กองบริการอุตสาหกรรม สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เป็นต้น (ศูนย์พัฒนาเศรษฐกิจอุตสาหกรรมภาคใต้, 2527 : 17-21)

ปัญหาและอุปสรรคของอุตสาหกรรมในปัตตานี

1. ปัญหาด้านวัตถุดิบ ที่กล่าวมาแล้วว่าอุตสาหกรรมในจังหวัดปัตตานี ส่วนใหญ่ใช้วัตถุดิบทางการเกษตร เป็นวัตถุดิบในการผลิตและผลผลิตทางการเกษตร ก็มีปริมาณที่ไม่แน่นอน บางครั้งมีปริมาณที่ไม่เพียงพอที่จะป้อนโรงงาน ทั้งนี้เพราะผลผลิตทางการเกษตรของจังหวัดปัตตานี ต้องขึ้นอยู่กับสภาพดินฟ้าอากาศ โรงงานอุตสาหกรรมที่สำคัญแบ่งออกได้ 2 ประเภท คือ

- อุตสาหกรรมยางและผลิตภัณฑ์จากยางพารา ซึ่งได้แก่ อุตสาหกรรมฟองน้ำยาง ยางแผ่น ยางเครพ ยางแท่ง ซึ่งอุตสาหกรรมเหล่านี้ ใช้น้ำยางพาราเป็นวัตถุดิบ
- อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์จากการประมง อันได้แก่ อุตสาหกรรมปลากระป๋อง อุตสาหกรรมปลาป่น อุตสาหกรรมหอยเป็น อุตสาหกรรมเหล่านี้ใช้ผลผลิตจากการประมงเป็นวัตถุดิบ ปริมาณการผลิตของโรงงานไม่แน่นอน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปริมาณของสัตว์น้ำที่ชาวประมงจับได้

2. ปัญหาด้านการตลาด จังหวัดปัตตานีเป็นจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ประชากรมีรายได้ต่อบุคคลต่ำ โดยเฉลี่ยประมาณ 8,540 บาทต่อปี ทำให้อำนาจซื้อของประชากรที่มีต่อสินค้ามีจำกัดและสินค้าที่ซื้อขายกัน จึงเป็นสินค้าที่จำเป็นต่อการครองชีพเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งได้แก่ สินค้าประเภทอาหาร เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค ตลาดภายในจังหวัดจึงแคบ สินค้าอุตสาหกรรมที่ผลิตได้ภายในจังหวัด จำเป็นจะต้องหาตลาดนอกท้องถิ่น เพื่อระบายสินค้าในภาคกลางซึ่งเป็นตลาดเป้าหมายที่สำคัญ เพราะระดับความต้องการและระดับการขยายตัวของตลาดอยู่ในระดับที่สูง

3. ปัญหาด้านเงินทุน แหล่งเงินทุนหลักที่ผู้ประกอบการในจังหวัดปัตตานีมาลงทุนส่วนใหญ่มาจากธนาคารพาณิชย์ ซึ่งแหล่งเงินทุนเหล่านี้คิดราคาดอกเบี้ยในอัตราที่สูง ขาดความยืดหยุ่นในการผ่อนชำระหนี้ อีกทั้งต้องชำระคืนในระยะเวลายาวนาน ทำให้ภาระหนักแก่กิจการอุตสาหกรรม เป็นเหตุให้เกิดขาดเงินหมุนเวียนในระยะเวลายาวนานได้ ภาวะการเสี่ยงของผู้ที่ลงทุนจึงอยู่ในระดับที่สูง ผู้ประกอบการส่วนใหญ่จึงใช้เงินทุนของตนเอง และญาติพี่น้อง การขยายของอุตสาหกรรมในจังหวัดปัตตานีจึงอยู่ในระดับที่ต่ำ

4. ปัญหาบรรยากาศการลงทุน เนื่องจากจังหวัดปัตตานีและจังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นจังหวัดที่มีประชากรส่วนใหญ่เป็นชาวไทยมุสลิม ชาวไทยมุสลิมเหล่านี้ได้มีการยึดถือข้อบังคับทางศาสนาเป็นหลักในการปฏิบัติอย่างเคร่งครัด และถือเป็นขนบธรรมเนียมประเพณีในส่วนตัว บางครั้งเท่าที่ผ่านมาชาวไทยมุสลิมบางกลุ่มได้ก่อปัญหาต่างๆ ขึ้น ซึ่งเป็นเพียงส่วนน้อยเท่านั้นแต่ก็มีผลกระทบต่อการลงทุน เนื่องจากผู้ลงทุนไม่มั่นใจในความปลอดภัยต่อตนเองและทรัพย์สิน

5. ปัญหาทางด้านแรงงาน ลักษณะการว่างงานโดยทั่วไปของจังหวัดปัตตานี เป็นลักษณะการว่างงานแบบแอมแปง กล่าวคือ ผู้ว่างงานส่วนใหญ่จะมีอาชีพอยู่แล้วทางการเกษตร บุคคลเหล่านี้เมื่อหมดจากฤดูกาลทำการเกษตรก็จะเข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมที่ไม่ต้องอาศัยทักษะมากนัก แต่บางโรงงานจำเป็นต้องอาศัยแรงงานที่มีทักษะ เมื่อถึงฤดูกาลทำการเกษตรกรรมจึงประสบปัญหาทางด้านแรงงาน เนื่องจากต้องประสบปัญหาเกี่ยวกับการฝึกทักษะให้กับคนงานเหล่านี้

6. ปัญหาทางด้านนโยบาย กฎหมาย และความช่วยเหลือจากรัฐ ในปัจจุบันหน่วยงานต่างๆ ของรัฐ ที่มีหน้าที่เกี่ยวกับความรับผิดชอบเกี่ยวกับ การพัฒนาอุตสาหกรรม ซึ่งมีหลายหน่วยงาน มีการกำหนดนโยบายและการปฏิบัติที่ไม่สอดคล้องกัน อันเป็นสาเหตุให้เกิดความล่าช้าในขั้นตอนการปฏิบัติตามนโยบายของการพัฒนาอุตสาหกรรม

7. ปัญหาทางด้านสาธารณูปโภค

- ถนน เป็นเส้นทางคมนาคมที่จำเป็นมากที่สุดในการติดต่อขนส่ง ในจังหวัดปัตตานีในบางพื้นที่ การคมนาคมขนส่งเกี่ยวกับวัตถุดิบยังไม่ดีพอ

- ไฟฟ้า ในเขตชุมชนของจังหวัดปัตตานีมีไฟฟ้าใช้ทั่วถึง แต่ต้องประสบกับอุปสรรคคือไฟฟ้ามักจะดับอยู่เป็นประจำ ก่อให้เกิดผลเสียหายทางด้านเศรษฐกิจ ไม่ว่าจะเป็นทางด้านอุตสาหกรรมหรือธุรกิจอย่างอื่น (ศูนย์พัฒนาเศรษฐกิจภาคใต้, 2527 : 31-35)

แนวทางและมาตรการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานี

แนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรม เพื่อให้การพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัดเป็นไปโดยมีระบบและสอดคล้องกับแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในการที่เพิ่มผลผลิตในภาคอุตสาหกรรมให้สูงขึ้น และพยายามที่จะขยายอุตสาหกรรมสู่ภูมิภาค ซึ่งเป็นการกระจายรายได้สู่ชนบท ลดความเหลื่อมล้ำของรายได้ระหว่างประชากรในเขตเมือง และเขตชนบท แม้ว่ารัฐบาลจะมีเป้าหมายในการพัฒนาแล้วก็ตาม แต่โครงการต่างๆ ที่จะลงทุนนั้น เป็นการตัดสินใจของเอกชน ดังนั้นการพัฒนาอุตสาหกรรมที่จะให้ได้ผลนั้น จึงจำเป็นต้องขอให้เอกชน เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการด้วย

อุตสาหกรรมประเภทที่ต้องพัฒนาและส่งเสริม ก็ควรที่จะเป็นอุตสาหกรรมที่ใช้วัตถุดิบในท้องถิ่น เป็นวัตถุดิบเพื่อลดปัญหาการขนส่งที่จะทำให้อัตนทุนการผลิตสูงโดยมุ่งมาเป็นอีกทั้งควร เป็นอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานในการผลิตมาก เพื่อช่วยลดภาวะการว่างงานของประชากรในจังหวัดปัตตานี

ในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐาน รัฐบาลควรที่จะจัดให้มีความสะดวกมากขึ้น สำหรับบริการแก่นักลงทุนอุตสาหกรรม เช่น ถนน น้ำประปา ไฟฟ้า โทรศัพท์ นอกจากนี้หน่วยงานของทางราชการที่มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการพัฒนาอุตสาหกรรม ควรที่จะมีการประสานงานกันให้มีประสิทธิภาพ จัดความซ้ำซ้อนและการล่าช้าอันจะเกิดขึ้นในระหว่างการปฏิบัติงาน รวมทั้งการพิจารณาแก้ไขปรับปรุงกฎหมายและระเบียบข้อบังคับต่างๆ ให้เหมาะสม เพื่อให้ เกิดความคล่องตัวของผู้ประกอบการที่จะลงทุนเกี่ยวกับอุตสาหกรรม

มาตรการพัฒนาอุตสาหกรรม

1. เร่งแก้ไขปรับปรุงและพัฒนาบริการพื้นฐานที่มีความจำเป็นต่อการประกอบกิจการทางด้านอุตสาหกรรม เพื่อให้บริการพื้นฐานเกี่ยวกับอุตสาหกรรมต่างๆ มีประสิทธิภาพที่เพียงพอต่อความต้องการของผู้ลงทุน ทั้งนี้จะเป็นการกระตุ้นให้อุตสาหกรรมมีการเจริญเติบโต และการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจเร็วยิ่งขึ้น

2. เร่งการพัฒนาเขตพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัดที่จัดขึ้นที่ ตำบลนาอ่าเภอเมือง จังหวัดปัตตานี ให้เสร็จโดยเร็ว เพื่อเป็นศูนย์กลางในการพัฒนาอุตสาหกรรมในจังหวัดปัตตานีและจังหวัดชายแดนภาคใต้ ในลักษณะของการรวมอุตสาหกรรมให้อยู่ในขอบเขตที่แน่นอน ทั้งนี้ เพื่อเป็นการป้องกันปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับโรงงานอุตสาหกรรมโดยทั่วไป เช่น ปัญหาทางสิ่งแวดล้อม ปัญหาการสูญเสียทางเศรษฐกิจ โดยไม่จำเป็นในการจัดหาและพัฒนาพื้นที่

3. พัฒนาผลผลิตทางการเกษตรให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น โดยเฉพาะพืชทางด้านเศรษฐกิจ เช่น ยางพารา ข้าว โดยการส่งเสริมให้มีการเพาะปลูกในพื้นที่ที่มีขนาดใหญ่ ใช้พันธุ์ที่ให้ผลดี เพื่อใช้ในการบริโภคและการป้อนโรงงานต่อไป

4. ในด้านการส่งเสริมการลงทุน ควรให้สิทธิประโยชน์ในโครงการส่วนภูมิภาคเป็นพิเศษ เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายการขยายอุตสาหกรรมออกสู่ภูมิภาค ซึ่งในปัจจุบันอุตสาหกรรมในจังหวัดปัตตานี ได้รับการส่งเสริมการลงทุนน้อยมาก เนื่องจากขนาดของโรงงานไม่อยู่ในขอบข่ายที่จะได้ส่งเสริม

5. จัดบริการข่าวสาร เผยแพร่ข้อมูล และการฝึกอบรมในส่วนที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจอุตสาหกรรมแก่ผู้ประกอบการ เพื่อเป็นการให้ความรู้และนำไปใช้ประโยชน์แก่กิจการอุตสาหกรรมให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

6. การแก้ไขระเบียบข้อบังคับ บางอย่างที่เกี่ยวข้องกับการประกอบการอุตสาหกรรมของหน่วยงานต่างๆ ให้สอดคล้องและอำนวยความสะดวกต่อการส่งเสริมการลงทุนในกิจการทางด้านอุตสาหกรรม

7. การหาแหล่งเงินทุน ในอัตราที่ดอกเบี้ยต่ำกว่าอัตราดอกเบี้ยของธนาคารพาณิชย์โดยทั่วไป พร้อมกับการลดขั้นตอนการกู้เพื่อความรวดเร็วยิ่งขึ้น เพราะปัจจุบันความต้องการของนักลงทุน ในกิจการที่มีความเกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมในจังหวัดปัตตานี ยังมีอีกมาก แต่ยังคงขาดเงินทุน ที่เป็นปัจจัยสำคัญในการผลิต

8. การให้สิทธิพิเศษทางด้านภาษี เพื่อเพิ่มอำนาจการแข่งขันทางด้านราคาของผลผลิตในส่วนของอุตสาหกรรมที่ต้องอาศัยตลาดนอกท้องถิ่น

9. การเร่งปราบอาชญากรรมและองค์การก่อการร้ายต่างๆ เพื่อให้นักลงทุนเกิดความมั่นใจในชีวิตและทรัพย์สิน และจะ เป็นการจูงใจนักลงทุนจากถิ่นอื่นมาลงทุนด้วย เพราะปัจจุบันนักลงทุนส่วนใหญ่ที่ประกอบกิจการทางด้านอุตสาหกรรม ส่วนใหญ่เป็นคนพื้นเมืองปัตตานี

โครงการ เพื่อการพัฒนา เศรษฐกิจและอุตสาหกรรม

เพื่อให้เกิดการพัฒนาทางด้านอุตสาหกรรม และบรรลุผลการพัฒนาที่รัฐบาลได้วางเอาไว้ จึงได้มีการดำเนินการในโครงการต่างๆ เพื่อเป็นเครื่องจูงใจและเร่งรัดการลงทุนมากขึ้น ได้แก่ การเพิ่มผลิตผลทางการเกษตร โดยโครงการชลประทานแม่น้ำปัดตานี ด้านอำนวยความสะดวกในการขนส่งทางน้ำ โดยโครงการสร้างท่าเรือชายฝั่ง และโครงการขุดลอกร่องน้ำแม่น้ำปัดตานี ตลอดจนการส่งเสริมการลงทุนในจังหวัดปัดตานี โดยโครงการจัดตั้งเขตการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัดที่จังหวัดปัดตานี ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

โครงการชลประทานแม่น้ำปัดตานี

ผลผลิตทางการเกษตร เป็นวัตถุดิบที่สำคัญที่สุดสำหรับภาคอุตสาหกรรมให้มีความเจริญก้าวหน้า จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาและส่งเสริมให้มีการผลิตผลทางการเกษตรให้สูงขึ้น สำหรับโครงการชลประทานแม่น้ำปัดตานีก็เป็นโครงการสำคัญโครงการหนึ่งที่มีความสำคัญมาก โดยแม่น้ำปัดตานีเป็นแม่น้ำที่สำคัญที่สุดของจังหวัด ต้นน้ำเกิดจากเทือกเขาสันกาลาสีรี แม่น้ำปัดตานีต้นน้ำอยู่ในจังหวัดยะลาและไหลขึ้นไปทางเหนือผ่านที่ราบในจังหวัดยะลาและปัดตานี จากนั้นไหลลงสู่ทะเลจีนใต้ที่จังหวัดปัดตานี มีความยาวประมาณ 210 กิโลเมตร โดยปกติในฤดูฝนจะเกิดน้ำท่วมทำลายความเสียหายแก่การเกษตรทุกปี และในฤดูแล้งน้ำจะแห้งไม่มีน้ำเพียงพอที่จะทำการเพาะปลูกได้

กรมชลประทานจึงได้เริ่มแผนการพัฒนาสูบน้ำปัตตานีขึ้นในปี พ.ศ. 2510 เพื่อจัดส่งน้ำไปยังพื้นที่เพาะปลูกสองฝั่งสูบน้ำปัตตานี การดำเนินโครงการแบ่งออกเป็น 2 ระยะ คือ

1. โครงการระยะที่หนึ่งแยกเป็น 2 โครงการ

1.1 โครงการตอนบน คือ การสร้างเขื่อนเก็บกักน้ำที่บ้านบางกลาง อำเภอบันนังสตา จังหวัดยะลา ปัจจุบันสามารถดำเนินการใช้งานได้แล้ว

1.2 โครงการตอนล่าง เป็นงานก่อสร้างโครงการชลประทานปัตตานี สร้างด้วยเขื่อนทดน้ำที่ ตำบลยุโรป อำเภอเมือง จังหวัดยะลา พร้อมทั้งสร้างระบบชลประทานเพื่อส่งน้ำทำการเกษตรสองฝั่งน้ำปัตตานี ปัจจุบันสามารถดำเนินการใช้งานได้แล้ว

2. โครงการระยะที่สอง เป็นงานก่อสร้างเขื่อนทดน้ำ และระบบชลประทานที่บ้านกรังปิ้ง อำเภอเมือง จังหวัดยะลา โครงการนี้ได้ดำเนินการก่อสร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว ในระหว่างปี พ.ศ. 2511-2530

โครงการสร้างท่าเรือชายฝั่งและโครงการขุดลอกร่องน้ำแม่น้ำปัตตานี

การสร้างท่าเรือชายฝั่งและการขุดลอกร่องน้ำแม่น้ำปัตตานีนี้ เพื่ออำนวยความสะดวกในการขนส่งทางน้ำ ทั้งยังสอดคล้องกับการพัฒนาเขตอุตสาหกรรมที่จัดตั้งขึ้นในบริเวณเดียวกัน ทางจังหวัดปัตตานีจึงได้เสนอโครงการนี้เสนอต่อที่ประชุมคณะกรรมการเร่งรัดการพัฒนาภาคใต้และกรมเจ้าท่า เพื่อการสนับสนุนโครงการเมื่อ เดือนกันยายน พ.ศ. 2519

จากนั้นผู้ที่เกี่ยวข้องหลายฝ่ายได้ทำการสำรวจพื้นที่ และได้ทำรายละเอียดเกี่ยวกับโครงการ จนกระทั่งงานปีงบประมาณ พ.ศ. 2525 กรมเจ้าท่าได้อนุมัติโครงการ

วัตถุประสงค์

1. การขุดลอกร่องน้ำปัตตานีเพื่อให้เรือประมงและเรือสินค้าผ่านเข้าออกได้สะดวก
2. การสร้างท่าเรือชายฝั่งเพื่อให้การคมนาคมขนส่งได้สะดวก โดยเน้นการประสานทั้งทางบกและทางน้ำ
3. เพื่อเป็นการสืบสานท่าเรือน้ำลึกที่จังหวัดสงขลา เป็นการขนถ่ายสินค้าในระดับท้องถิ่น

เป้าหมาย

1. การสร้างท่าเรือชายฝั่งสำหรับเรือเดินทะเลขนาดไม่เกิน 1,000 ตันกรอสสามารถจอดถ่ายสินค้าได้พร้อมกัน 4 ลำ
2. การสร้างลานขนส่งสินค้าบริเวณท่าเรือในพื้นที่ ประมาณ 5,000 ตารางเมตร พร้อมกับติดตั้งเก็บสินค้า ที่พักสินค้า อาคารที่ทำการท่าเรือ ถังน้ำประปา
3. การขุดลอกร่องน้ำลึก 2.5 เมตร จากระดับน้ำทะเลต่ำสุด 5 กิโลเมตร กว้าง 60 เมตร เมื่อน้ำลงต่ำสุด

โครงการดังกล่าวได้ดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้ว โดยองค์การบริหารส่วน
จังหวัดเป็นผู้รับผิดชอบ

โครงการจัดตั้งเขตพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัดที่จังหวัดปัตตานี

เนื่องจากโครงการนี้ เป็นเครื่องมือของรัฐประการหนึ่งเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจ
และสังคม ซึ่งนอกจากจะมีผลต่อจังหวัดปัตตานีโดยตรง แล้วยังส่งผลถึงจังหวัดใกล้เคียงด้วย
โดยโครงการดังกล่าวสามารถเพิ่มผลผลิตทางอุตสาหกรรมให้เพิ่มขึ้น ช่วยให้ประชาชนใน
ท้องถิ่นสามารถมีงานทำ เป็นการยกระดับรายได้ของประชาชนให้เพิ่มสูงขึ้น ในขณะที่เดียวกัน
เป็นการสร้างงานชนิดอื่นให้มีการเชื่อมโยงกันมากขึ้น นอกจากนี้ยังเป็นการสร้างชุมชน
ความเจริญทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเร่งรัดการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจและสังคมและสามจังหวัดชายแดน
ภาคใต้และจังหวัดใกล้เคียง
2. เพื่อสนับสนุนให้เกิดความมั่นคง และเสถียรภาพทางการเมืองในจังหวัด
ชายแดนภาคใต้
3. เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัดชายแดนตอนล่าง
4. เพื่อสร้างแหล่งงานในจังหวัดภาคใต้ โดยเฉพาะจังหวัดปัตตานี ยะลา
และนราธิวาส

5. ช่วยอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและการใช้พื้นที่อันเหมาะสมกับจังหวัดที่ตั้งโครงการ
6. สนับสนุนการผลิตเพื่อการตลาดในประเทศและต่างประเทศ
7. เพื่อสนับสนุนนโยบายรัฐบาล ในการส่งเสริมการขยายอุตสาหกรรมออกสู่

ภูมิภาค

เป้าหมาย

จากโครงการนี้ได้กำหนดพื้นที่ใน หมู่ที่ 8 ตำบลบานา อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี ในเนื้อที่ 800 ไร่ ซึ่งห่างจากชุมชนเทศบาลเพียง 1 กิโลเมตร เป็นเขตพัฒนาอุตสาหกรรม และยังติดกับท่าเรือปัตตานี การคมนาคมขนส่งระหว่างเขตพัฒนากับพื้นที่อื่นๆ เช่น จังหวัดใกล้เคียง เพราะทางคมนาคมทางน้ำ ทางบก และทางอากาศ มีพร้อมในการอำนวยความสะดวก เมื่อโครงการนี้แล้วเสร็จคาดว่าจะมีการลงทุนในพื้นที่โครงการไม่ต่ำกว่า 1,000 ล้านบาท การจ้างงานเพิ่มขึ้นประมาณ 3,000-4,000 คน โดยจะมีโรงงานขนาดกลางและขนาดใหญ่ ตั้งอยู่ในเขตโครงการประมาณ 50 โรง

ในด้านสิทธิประโยชน์ที่โรงงานอุตสาหกรรมในเขตจะได้รับนั้น จะมีลักษณะเดียวกับโรงงานที่ตั้งอยู่ในนิคมอุตสาหกรรมทุกประการ เช่น

1. ความสะดวกรวดเร็วในการขออนุญาตตั้งโรงงาน ซึ่งใช้เวลาเพียง 2

อาทิตย์

2. ได้รับการลดหย่อนภาษีการค้า 50 เปอร์เซ็นต์ ในระยะเวลา 5 ปีแรก

3. ได้รับการลดหย่อนภาษีนิติบุคคลข้อใดข้อหนึ่งแล้วแต่จะเลือก

- ลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล สำหรับกำไรสุทธิ 50 เปอร์เซ็นต์เป็นเวลา 5 ปี
- อนุญาตให้หักค่าขนส่ง ค่าไฟฟ้า และค่าน้ำประปาเป็นสองเท่าในการคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นเวลา 8 ปี
- อนุญาตให้หักเงินที่ลงทุนติดตั้ง หรือก่อสร้างจากกำไรสุทธิ 10 เปอร์เซ็นต์ของเงินลงทุนแล้วโดยเลือกจากกำไรสุทธิปีใดปีหนึ่งหรือหลายปีก็ได้ภายใน 10 ปี

สำหรับเขตพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมระดับจังหวัดที่จังหวัดปัตตานี ซึ่งศูนย์พัฒนาเศรษฐกิจภาคใต้ กองเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม เป็นผู้เสนอโครงการ ร่วมกับการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย จัดว่าเป็น "เขตอุตสาหกรรมแห่งแรกของประเทศไทย" ซึ่งมีลักษณะของการปฏิบัติงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง ส่วนการดำเนินงาน การให้สิทธิประโยชน์แก่ผู้ประกอบการคล้ายคลึงกับนิคมอุตสาหกรรม แต่มีข้อได้เปรียบกว่านิคมอุตสาหกรรมในด้านการใช้ที่ดิน ด้านที่ตั้งของโครงการนี้เป็นที่ดินขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ดังนั้นการใช้ที่ดินจึงเป็นการเช่าในระยะยาวในราคาที่ถูกมาก ซึ่งจะเป็นสิ่งจูงใจให้ผู้ประกอบการเข้ามาลงทุนในเขตการพัฒนาอุตสาหกรรมต่อไป

ขนาดของอุตสาหกรรมที่เข้ามาตั้งในเขตการพัฒนาอุตสาหกรรม ควรเป็น อุตสาหกรรมขนาดย่อมและขนาดกลาง ที่เป็นเช่นนี้เพราะโครงสร้างพื้นฐานของจังหวัด บัณฑิตาฯ ยังไม่เอื้อที่จะดำเนินงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ได้มากนัก อีกทั้งการประกอบอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ต้องประสบกับอุปสรรคหลายประการคือ

1. สภาพการณ์ในจังหวัดยังไม่มี ความมั่นคง และให้ความมั่นใจอย่างเพียงพอสำหรับกิจการอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ที่ใช้เงินทุนมาก และใช้เวลาในการลงทุนใน ระยะเวลาที่นาน
2. อุตสาหกรรมหนักใช้เงินทุนนับพันล้านบาท ปัจจุบันการระดมเงินลงทุนในประเทศยังไม่อยู่ในระดับที่ดีพอ
3. วัตถุดิบไม่เพียงพอ วัตถุดิบที่มีการสำรวจว่าเพียงพอสำหรับอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ก็มีเพียงแต่ ก๊าซธรรมชาติจากอ่าวไทย วัตถุดิบที่ป้อนโรงงานปุ๋ย สังกะสี โบตาส และเกลือหินเท่านั้น

สำหรับเหตุผลที่สนับสนุนการลงทุน ในอุตสาหกรรมขนาดย่อมและขนาด กลางที่จะตั้งในเขตการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดบัณฑิตาฯ คือ

1. อุตสาหกรรมขนาดย่อมและขนาดกลาง ต้องใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ใน ท้องถิ่นเป็นส่วนใหญ่ เช่น ผลผลิตทางการเกษตร อีกทั้งยังใช้เงินทุนไม่มากนัก และแรงงานที่ต้องใช้ก็เป็นแรงงานที่ไม่จำเป็นต้องมีทักษะในขั้นสูง ซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้มีเพียงพอ สำหรับในจังหวัดบัณฑิตาฯ และจังหวัดใกล้เคียง

2. อุตสาหกรรมขนาดย่อมและขนาดกลางจะเป็นการใช้เครื่องจักรไม่มากนักแต่จะใช้แรงงานคนเป็นส่วนใหญ่ (Labour Intensive) ลักษณะเช่นนี้มีความเหมาะสมกับจังหวัดปัตตานี ซึ่งมีแรงงานเหลือเฟือแต่ยังขาดเงินทุน ในการลงทุนจากผู้ประกอบการเท่านั้น

ประเภทอุตสาหกรรมที่มีคู่ทางการลงทุนในเขตนี้ ศูนย์การพัฒนาเศรษฐกิจภาคใต้ ได้ทำการวิเคราะห์ และกำหนดประเภทอุตสาหกรรมที่เหมาะสมเอาไว้หลายประเภท ซึ่งสอดคล้องกับพื้นที่ในเขตการพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัดปัตตานี คู่ทางการลงทุนในอุตสาหกรรมที่เหมาะสมมีดังต่อไปนี้

1. อุตสาหกรรมที่เกี่ยวกับการเดินเรือ ได้แก่ อุตสาหกรรมต่อเรือและซ่อมเรือ

2. อุตสาหกรรมเคมี ได้แก่ อุตสาหกรรมอัดก๊าซออกซิเจน และไนโตรเจน

3. อุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตจากการเกษตร ได้แก่ อุตสาหกรรมผลิตพองน้ำจากยางพารา อุตสาหกรรมผลิตยางนอกและยางในรถจักรยานและจักรยานยนต์ อุตสาหกรรมถุงมือยาง อุตสาหกรรมรองเท้ายาง อุตสาหกรรมยางรัดของ อุตสาหกรรมเม็ดมะม่วงหิมพานต์ อุตสาหกรรมน้ำยางข้น

4. อุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ ได้แก่ อุตสาหกรรมสัตว์น้ำทะเลบรรจุกระป๋อง

5. อุตสาหกรรมเกี่ยวกับไม้ ได้แก่ อุตสาหกรรมเครื่องเรือนจาก ไม้ยางพารา อุตสาหกรรมไม้ปาเก้จากยางพาราและไม้อื่นๆ อุตสาหกรรมทาสีไม้

6. อุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม ได้แก่ อุตสาหกรรมน้ำตาล อุตสาหกรรมไก่แช่แข็งเพื่อการส่งออก อุตสาหกรรมผักและผลไม้กระป๋อง อุตสาหกรรมน้ำ มันพืช

7. อุตสาหกรรมเครื่องปั้นดินเผา-พลาสติก ได้แก่ อุตสาหกรรมเครื่อง สุขภัณฑ์ อุตสาหกรรมเครื่องปั้นดินเผา อุตสาหกรรมเมลามีน อุตสาหกรรมสี

8. อุตสาหกรรมบริการ ได้แก่ อุตสาหกรรมเครื่องนวดข้าว

9. อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่ อุตสาหกรรมผลิตพัดลมไฟฟ้าและ วงจรไฟฟ้า เป็นต้น (ศูนย์พัฒนาเศรษฐกิจอุตสาหกรรมภาคใต้, 2527 : 38-45)

ตอนที่ 4 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิเคราะห์ข้อมูล จะได้แยกวิเคราะห์ข้อมูลและเสนอให้ทราบตามลำดับดังต่อไปนี้คือ

ลำดับที่ 1 เสนอรายละเอียดเกี่ยวกับจำนวน และอัตราส่วนร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตัวแปรต่างๆ อันจะทำให้ทราบถึงคุณลักษณะต่างๆ ของกลุ่มตัวอย่างได้

ลำดับที่ 2 เสนอรายละเอียดเกี่ยวกับสตรีไทยมุสลิม ที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม ในแต่ละรายการหรือข้อความ โดยจำแนกตามตัวแปรต่างๆ ที่มีในสมมุติฐาน ทั้งนี้เพื่อแสดงให้เห็นว่า เมื่อจำแนกสาเหตุการเข้ามาทำงาน ความสันทัดรับผิดชอบในการทำงานนอกบ้าน ปัญหาการทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมในด้านต่างๆ ทางออกของปัญหา ของสตรีไทยมุสลิม ที่มีความเคร่งครัดในศาสนาที่แตกต่างกันแล้ว มีเนื้อหาและปริมาณในด้านต่างๆ จะแตกต่างกันหรือไม่ และเป็นอย่างไร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ลำดับที่ 1 เสนอรายละเอียดเกี่ยวกับจำนวนและอัตราส่วนร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตัวแปรต่างๆ อันจะทำให้ทราบถึงคุณลักษณะต่างๆ ของกลุ่มตัวอย่างได้

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและอัตราส่วนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรอิสระ อันได้แก่ ความเคร่งครัดในศาสนา

คุณลักษณะต่างๆ ของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
สตรีไทยมุสลิม		
ความเคร่งครัดในศาสนา		
เคร่งครัดมาก	159	46.22
เคร่งครัดน้อย	185	53.78

จากตารางที่ 4 สามารถสรุปข้อมูลได้ว่า กลุ่มตัวอย่างสตรีไทยมุสลิมที่สุ่มมาได้ทั้งหมด จำนวน 344 คน เมื่อนำมาจำแนกตามคุณลักษณะต่างๆแล้ว พบว่า

กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา คือสตรีไทยมุสลิม ที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม ในจังหวัดปัตตานี จำนวน 400 คน แต่ที่สามารถนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้เพียง 344 คน คิดเป็นร้อยละ 86 กลุ่มตัวอย่างที่สุ่มมาได้นั้น จัดอยู่ในกลุ่มสตรีไทยมุสลิม ที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 46.22 และเป็นกลุ่มสตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย จำนวน 185 คน คิดเป็นร้อยละ 53.78 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและอัตราส่วนร้อยละของระดับอายุ ของกลุ่มตัวอย่างสตรีไทยมุสลิม โดยจำแนกตามความเคร่งครัดในศาสนามากและความเคร่งครัดในศาสนาน้อย

ระดับอายุ	สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา		สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ต่ำกว่า 20 ปี	2	(0.58)	48	(13.96)
2. 21-25 ปี	7	(2.03)	110	(31.98)
3. 26-30 ปี	86	(25.00)	6	(1.74)
4. 31-35 ปี	26	(7.56)	12	(3.49)
5. 36-40 ปี	28	(8.14)	7	(2.03)
6. 41 ปี ขึ้นไป	10	(2.91)	2	(0.58)
รวม	159	(46.22)	185	(53.78)

จากตารางที่ 5 เมื่อจำแนกสตรีไทยมุสลิม ที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม ออกเป็น 2 กลุ่ม ตามความเคร่งครัดในศาสนา และความเคร่งครัดในศาสนาน้อย ทางด้านระดับอายุ สามารถสรุปได้ดังนี้ คือ

1. พบว่า ระดับอายุของสตรีไทยมุสลิม ที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม ในระดับอายุต่ำกว่า 20 ปี สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.58 ในขณะที่สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย มีจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 13.96 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบความมากน้อย ตามอัตราส่วนร้อยละ ที่ปรากฏดังกล่าวแล้ว ก็จะพบว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก มีระดับอายุต่ำกว่า 20 ปี น้อยกว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย

2. พบว่า ระดับอายุของสตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม ในระดับอายุ 21-25 ปี สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.03 ในขณะที่สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย มีจำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 31.98 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบความมากน้อยตามอัตราส่วนร้อยละ ที่ปรากฏดังกล่าวแล้ว ก็จะพบว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก มีระดับอายุ ตั้งแต่ 21-25 ปี น้อยกว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย

3. พบว่า ระดับอายุของสตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม ในระดับอายุ 26-30 ปี สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก มีจำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 ในขณะที่สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.74 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบความมากน้อยตามอัตราส่วนร้อยละ ที่ปรากฏ ดังกล่าวแล้ว ก็จะพบว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก มีระดับอายุ ตั้งแต่ 26-30 ปี มากกว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย

4. พบว่า ระดับอายุของสตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมในระดับอายุ 31-35 ปี สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก มีจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 7.56 ในขณะที่สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.49 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบความมากน้อยตามอัตราส่วนร้อยละที่ปรากฏดังกล่าวแล้ว ก็จะพบว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก มีระดับอายุ ตั้งแต่ 31-35 ปี มากกว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย

5. พบว่า ระดับอายุของสตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมในระดับอายุ 36-40 ปี สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก มีจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 8.14 ในขณะที่สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.03 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบความมากน้อยตามอัตราส่วนร้อยละที่ปรากฏดังกล่าวแล้ว ก็จะพบว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก มีระดับอายุ ตั้งแต่ 36-40 ปี มากกว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย

6. พบว่า ระดับอายุของสตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม 41 ปี ขึ้นไป สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.91 ในขณะที่สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.58 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบความมากน้อยตามอัตราส่วนร้อยละที่ปรากฏดังกล่าวแล้ว ก็จะพบว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก มีระดับอายุ 41 ปี ขึ้นไป มากกว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนและอัตราส่วนร้อยละ ในความรู้ความเข้าใจในคัมภีร์อัลกุรอาน ของสตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม ในแต่ละระดับโดย จำแนกตาม ความเคร่งครัดในศาสนา มาก และความเคร่งครัดในศาสนา น้อย

ระดับของความรู้ความ เข้าใจในคัมภีร์อัลกุรอาน	สตรีไทยมุสลิมที่มีความ เคร่งครัดในศาสนา มาก		สตรีไทยมุสลิมที่มีความ เคร่งครัดในศาสนา น้อย	
	จำนวน	(ร้อยละ)	จำนวน	(ร้อยละ)
1. อ่านคล่องและเข้าใจ				
ความหมายจากภาษาอาหรับ	70	(20.35)	38	(11.05)
2. อ่านคล่องและเข้าใจ				
ความหมายจากภาษาที่แปล	61	(17.73)	36	(10.47)
3. อ่านคล่องแต่ไม่เข้าใจ				
ความหมาย	19	(5.52)	47	(13.68)
4. อ่านไม่คล่อง				
	5	(1.45)	48	(13.95)
5. อ่านไม่ออก				
	4	(1.15)	16	(4.65)
รวม	159	(46.22)	185	(53.78)

จากตารางที่ 6 สามารถสรุปได้ว่า เมื่อจำแนกสตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม ออกเป็น 2 กลุ่ม ตามความเคร่งครัดในศาสนา มาก และความเคร่งครัดในศาสนา น้อย แล้วพบว่า ความรู้ความเข้าใจในคัมภีร์อัลกุรอานของสตรีไทยมุสลิมในแต่ละระดับ มีดังต่อไปนี้ คือ

1. พบว่า ในขณะที่สตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก มีความรู้ความเข้าใจในคัมภีร์อัลกุรอานในระดับอ่านคล่องและเข้าใจความหมายจากภาษาอาหรับ มีจำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 20.35 จำนวนและอัตราส่วนร้อยละ ในระดับดังกล่าว ของสตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย มีจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 11.05 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบความมากน้อยตามอัตราส่วนร้อยละที่ปรากฏ ก็จะพบว่า สตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก มีความรู้ความเข้าใจในคัมภีร์อัลกุรอานในระดับของการอ่านคล่องและเข้าใจความหมายจากภาษาอาหรับมากกว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย

2. พบว่า ในขณะที่สตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก มีความรู้ความเข้าใจในคัมภีร์อัลกุรอานในระดับอ่านคล่องและเข้าใจความหมายจากภาษาที่แปล มีจำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 17.73 จำนวนและอัตราส่วนร้อยละ ในระดับดังกล่าว ของสตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย มีจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 10.47 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบความมากน้อยตามอัตราส่วนร้อยละที่ปรากฏ ก็จะพบว่า สตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก มีความรู้ความเข้าใจในคัมภีร์อัลกุรอานในระดับของการอ่านคล่องและเข้าใจความหมายจากภาษาที่แปลมากกว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย

3. พบว่า ในขณะที่สตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก มีความรู้ความเข้าใจในคัมภีร์อัลกุรอานในระดับอ่านคล่องแต่ไม่เข้าใจความหมาย มีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 5.52 จำนวนและอัตราส่วนร้อยละในระดับดังกล่าว ของสตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย มีจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 13.68 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบความมากน้อยตามอัตราส่วนร้อยละที่ปรากฏ ก็จะพบว่า สตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก มีความรู้ความเข้าใจในคัมภีร์อัลกุรอานในระดับของการอ่านคล่องแต่ไม่เข้าใจความหมายน้อยกว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย

4. พบว่า ในขณะที่สตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก มีความรู้ความเข้าใจในคัมภีร์อัลกุรอานในระดับอ่านไม่คล่อง มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.45 จำนวนและอัตราส่วนร้อยละในระดับดังกล่าว ของสตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย มีจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 13.95 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบความมากน้อยตามอัตราส่วนร้อยละที่ปรากฏ ก็จะพบว่า สตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม ที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก มีความรู้ความเข้าใจในคัมภีร์อัลกุรอานในระดับของการอ่านไม่คล่องน้อยกว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย

5. พบว่า ในขณะที่สตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก มีความรู้ความเข้าใจในคัมภีร์อัลกุรอานในระดับอ่านไม่ออก มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.15 จำนวนและอัตราส่วนร้อยละในระดับดังกล่าว ของสตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย มีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.65 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบความมากน้อยตามอัตราส่วนร้อยละที่ปรากฏ พบว่า สตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม ที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก มีความรู้ความเข้าใจในคัมภีร์อัลกุรอานในระดับของการอ่านไม่ออกน้อยกว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนและอัตราส่วนร้อยละ ในความรู้ความเข้าใจ ในอัล-หะดีษของสตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม ในแต่ละระดับ โดยจำแนกตาม ความเคร่งครัดในศาสนามาก และความเคร่งครัดในศาสนาน้อย

ระดับของความรู้ความเข้าใจในอัล-หะดีษ	สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา		สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนาน้อย	
	จำนวน	(ร้อยละ)	จำนวน	(ร้อยละ)
1. อ่านคล่องและเข้าใจ				
ความหมายจากภาษาอาหรับ	69	(20.05)	23	(6.69)
2. อ่านคล่องและเข้าใจ				
ความหมายจากภาษาที่แปล	58	(16.86)	24	(6.98)
3. อ่านคล่องแต่ไม่เข้าใจ				
ความหมาย	23	(6.69)	80	(23.26)
4. อ่านไม่คล่อง	6	(1.74)	39	(11.34)
5. อ่านไม่ออก	3	(0.87)	19	(5.51)
รวม	159	(46.22)	185	(53.78)

จากตารางที่ 7 สามารถสรุปได้ว่า เมื่อจำแนกสตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม ออกเป็น 2 กลุ่ม ตามความเคร่งครัดในศาสนา และ ความเคร่งครัดในศาสนา น้อย แล้วพบว่า ความรู้ความเข้าใจในอัล-หะดีษของสตรีไทยมุสลิมในแต่ละระดับ มีดังต่อไปนี้ คือ

1. พบว่า ในขณะที่สตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก มีความรู้ความเข้าใจ ในอัล-หะดีษในระดับอ่านคล่องและเข้าใจความหมายจากภาษาอาหรับ มีจำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 20.06 จำนวนและอัตราส่วนร้อยละ ในระดับดังกล่าว ของสตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย มีจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 6.69 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบความมากน้อยตามอัตราส่วนร้อยละที่ปรากฏ ก็จะพบว่า สตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก มีความรู้ความเข้าใจในอัล-หะดีษในระดับของการอ่านคล่องและเข้าใจความหมายจากภาษาอาหรับมากกว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย

2. พบว่า ในขณะที่สตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก มีความรู้ความเข้าใจ ในอัล-หะดีษในระดับอ่านคล่องและเข้าใจความหมายจากภาษาที่แปล มีจำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 16.86 จำนวนและอัตราส่วนร้อยละในระดับดังกล่าว ของสตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย มีจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.98 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบความมากน้อยตามอัตราส่วนร้อยละที่ปรากฏ ก็จะพบว่า สตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก มีความรู้ความเข้าใจในอัล-หะดีษในระดับของการอ่านคล่องและเข้าใจความหมายจากภาษาที่แปลมากกว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย

3. พบว่า ในขณะที่สตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก มีความรู้ความเข้าใจในอัล-หะดีษ ในระดับอ่านคล่องแต่ไม่เข้าใจความหมาย มีจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 6.69 จำนวนและอัตราส่วนร้อยละในระดับดังกล่าว ของสตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย มีจำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 23.26 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบความมากน้อยตามอัตราส่วน ร้อยละที่ปรากฏ ก็จะพบว่า สตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก มีความรู้ความเข้าใจในอัล-หะดีษ ในระดับของการอ่านคล่องแต่ไม่เข้าใจความหมายน้อยกว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย

4. พบว่า ในขณะที่สตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก มีความรู้ความเข้าใจในอัล-หะดีษ ในระดับอ่านไม่คล่อง มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.74 จำนวนและอัตราส่วนร้อยละในระดับดังกล่าว ของสตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย มีจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 11.34 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบความมากน้อยตามอัตราส่วนร้อยละที่ปรากฏ ก็จะพบว่า สตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม ที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก มีความรู้ความเข้าใจในอัล-หะดีษ ในระดับของการอ่านไม่คล่องน้อยกว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย

5. พบว่า ในขณะที่สตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก มีความรู้ความเข้าใจในอัล-หะดีษ ในระดับอ่านไม่ออก มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.87 จำนวนและอัตราส่วนร้อยละในระดับดังกล่าว ของสตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย มีจำนวน 19 คน คิดเป็น

ร้อยละ 5.51 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบความมากน้อยตามอัตราส่วนร้อยละที่ปรากฏ ก็จะพบว่าสตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมที่มีความเคร่งครัดในศาสนามาก มีความรู้ความเข้าใจในอัล-หะดีษ ในระดับของการอ่านไม่ออกน้อยกว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนาน้อย

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนและอัตราส่วนร้อยละในความรู้ความเข้าใจทางด้านประวัติศาสตร์อิสลาม ของสตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม ในแต่ละระดับ โดยจำแนกตาม ความเคร่งครัดในศาสนา มาก และความเคร่งครัดในศาสนา น้อย

ระดับของความรู้ความเข้าใจ ในประวัติศาสตร์อิสลาม	สตรีไทยมุสลิมที่มีความ เคร่งครัดในศาสนา มาก		สตรีไทยมุสลิมที่มีความ เคร่งครัดในศาสนา น้อย	
	จำนวน	(ร้อยละ)	จำนวน	(ร้อยละ)
	1. รู้ละเอียด	69	(20.06)	8
2. รู้พอสมควร	82	(23.84)	111	(32.27)
3. ไม่ค่อยรู้	8	(2.32)	66	(19.28)
รวม	159	(46.22)	185	(53.78)

จากตารางที่ 8 สามารถสรุปได้ว่า เมื่อจำแนกสตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม ออกเป็น 2 กลุ่ม ตามความเคร่งครัดในศาสนา มาก และความเคร่งครัดในศาสนา น้อย แล้วพบว่า ความรู้ความเข้าใจในประวัติศาสตร์อิสลาม ของสตรีไทยมุสลิม ในแต่ละระดับ มีดังต่อไปนี้ คือ

1. พบว่า ในขณะที่สตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก มีความรู้ความเข้าใจในประวัติศาสตร์อิสลามในระดับรู้ละเอียด มีจำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 20.06 จำนวนและอัตราส่วนร้อยละในระดับดังกล่าว ของสตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.33 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบความมากน้อยตามอัตราส่วนร้อยละที่ปรากฏ ก็จะพบว่าสตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก มีความรู้ความเข้าใจในประวัติศาสตร์อิสลาม ในระดับรู้ละเอียด มากกว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย

2. พบว่า ในขณะที่สตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก มีความรู้ความเข้าใจในประวัติศาสตร์อิสลามในระดับรู้พอสมควร มีจำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 23.84 จำนวนและอัตราส่วนร้อยละในระดับดังกล่าว ของสตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย มีจำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 32.27 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบความมากน้อยตามอัตราส่วนร้อยละที่ปรากฏ ก็จะพบว่าสตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก มีความรู้ความเข้าใจในประวัติศาสตร์อิสลามในระดับรู้พอสมควร น้อยกว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย

3. พบว่า ในขณะที่สตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก มีความรู้ความเข้าใจในประวัติศาสตร์อิสลามในระดับไม่ค่อยจะรู้ มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.32 จำนวนและอัตราส่วน

ร้อยละในระดับดังกล่าว ของสตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนาน้อย มีจำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 19.28 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบความมากน้อยตามอัตราส่วนร้อยละที่ปรากฏ ก็จะพบว่าสตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก มีความรู้ความเข้าใจในประวัติศาสตร์อิสลามในระดับไม่ค่อยจะรู้ น้อยกว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนาน้อย

ตารางที่ 9 แสดงจำนวนและอัตราส่วนร้อยละ ในความรู้ความเข้าใจทางด้านซารีอะฮ์ (หลักปฏิบัติ) ของสตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม ในแต่ละระดับ โดยจำแนกตามความเคร่งครัดในศาสนา และความเคร่งครัดในศาสนา

ระดับของความรู้ความเข้าใจ ทางด้านซารีอะฮ์ (หลักปฏิบัติ)	สตรีไทยมุสลิมที่มีความ เคร่งครัดในศาสนา		สตรีไทยมุสลิมที่มีความ เคร่งครัดในศาสนา	
	มาก		น้อย	
	จำนวน	(ร้อยละ)	จำนวน	(ร้อยละ)
1. รู้ละเอียด	141	(40.99)	75	(21.80)
2. รู้พอสมควร	15	(4.36)	73	(21.22)
3. ไม่ค่อยรู้	3	(0.87)	37	(10.76)
รวม	159	(46.22)	185	(53.78)

จากตารางที่ 9 สามารถสรุปได้ว่า เมื่อจำแนกสตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม ออกเป็น 2 กลุ่ม ตามความเคร่งครัดในศาสนา และความเคร่งครัดในศาสนาแล้วพบว่า ความรู้ความเข้าใจทางด้านซารีอะฮ์ (หลักปฏิบัติ) ของสตรีไทยมุสลิม ในแต่ละระดับ มีดังต่อไปนี้ คือ

1. พบว่า ในขณะที่สตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก มีความรู้ความเข้าใจทางด้านชารีอะฮ์ (หลักปฏิบัติ) ในระดับรู้ละเอียด มีจำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 40.99 จำนวน และอัตราส่วนร้อยละในระดับดังกล่าว ของสตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย มีจำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 21.80 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบความมากน้อยตามอัตราส่วนร้อยละที่ปรากฏ ก็จะพบว่า สตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก มีความรู้ความเข้าใจทางด้านชารีอะฮ์ (หลักปฏิบัติ) ในระดับรู้ละเอียด มากกว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย

2. พบว่า ในขณะที่สตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก มีความรู้ความเข้าใจทางด้านชารีอะฮ์ (หลักปฏิบัติ) ในระดับรู้พอสมควร มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 4.36 จำนวน และอัตราส่วนร้อยละในระดับดังกล่าว ของสตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย มีจำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 21.22 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบความมากน้อยตามอัตราส่วนร้อยละที่ปรากฏ ก็จะพบว่า สตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก มีความรู้ความเข้าใจทางด้านชารีอะฮ์ (หลักปฏิบัติ) ในระดับรู้พอสมควร น้อยกว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย

3. พบว่า ในขณะที่สตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก มีความรู้ความเข้าใจทางด้านชารีอะฮ์ (หลักปฏิบัติ) ในระดับไม่ค่อยจะรู้ มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.87 จำนวน และอัตราส่วนร้อยละในระดับดังกล่าว ของสตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย

มีจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 10.76 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบความมากน้อยตามอัตราส่วน ร้อยละที่ปรากฏ ก็จะพบว่า สตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก มีความรู้ความเข้าใจทางด้านซารีอะฮ์ (หลักปฏิบัติ) ในระดับไม่ ค่อยจะรู้ น้อยกว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนและอัตราส่วนร้อยละ ของการมีเพื่อนที่นับถือศาสนาพุทธของสตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม ในแต่ละระดับ โดยจำแนกตามความเคร่งครัดในศาสนา และความเคร่งครัดในศาสนาน้อย

ระดับของการมีเพื่อนที่ นับถือศาสนาพุทธ	สตรีไทยมุสลิมที่มีความ เคร่งครัดในศาสนา		สตรีไทยมุสลิมที่มีความ เคร่งครัดในศาสนา	
	จำนวน	(ร้อยละ)	จำนวน	(ร้อยละ)
1. มาก	118	(34.30)	169	(49.13)
2. พอสมควร	30	(8.72)	13	(3.78)
3. น้อย	8	(2.33)	2	(0.58)
4. ไม่มีเลย	3	(0.87)	1	(0.29)
รวม	159	(46.22)	185	(53.78)

จากตารางที่ 10 สามารถสรุปได้ว่า เมื่อจำแนกสตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม ออกเป็น 2 กลุ่ม ตามความเคร่งครัดในศาสนา และความเคร่งครัดในศาสนาแล้วพบว่า การมีเพื่อนที่นับถือศาสนาพุทธของสตรีไทยมุสลิมในแต่ละระดับ มีดังต่อไปนี้ คือ

1. พบว่า ในขณะที่สตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก มีเพื่อนที่นับถือศาสนาพุทธ ในระดับมาก จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 34.30 จำนวนและอัตราส่วนร้อยละในระดับดังกล่าว ของสตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย มีจำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 49.13 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบความมากน้อยตามอัตราส่วนร้อยละที่ปรากฏ ก็จะพบว่า สตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก มีเพื่อนที่นับถือศาสนาพุทธ ในระดับมากน้อยกว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย

2. พบว่า ในขณะที่สตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก มีเพื่อนที่นับถือศาสนาพุทธ ในระดับพอสมควร จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 8.72 จำนวนและอัตราส่วนร้อยละในระดับดังกล่าว ของสตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.78 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบความมากน้อยตามอัตราส่วนร้อยละที่ปรากฏ ก็จะพบว่า สตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก มีเพื่อนที่นับถือศาสนาพุทธในระดับพอสมควรมากกว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย

3. พบว่า ในขณะที่สตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก มีเพื่อนที่นับถือศาสนาพุทธ ในระดับน้อย จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.33 จำนวนและอัตราส่วนร้อยละในระดับดังกล่าวของสตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.58 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบความมากน้อยตามอัตราส่วนร้อยละที่ปรากฏ ก็จะพบว่า สตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก มีเพื่อนที่นับถือศาสนาพุทธในระดับน้อยมากกว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย

4. พบว่า ในขณะที่สตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก มีเพื่อนที่นับถือศาสนาพุทธ ในระดับไม่มีเลย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.87 จำนวนและอัตราส่วนร้อยละในระดับดังกล่าว ของสตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.29 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบความมากน้อยตามอัตราส่วนร้อยละที่ปรากฏ ก็จะพบว่า สตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก มีเพื่อนที่นับถือศาสนาพุทธในระดับไม่มีเลย มากกว่าสตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย

ตารางที่ 11 แสดงจำนวนและอัตราส่วนร้อยละ ของทักษะการทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม ของสตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมในแต่ละระดับ โดยจำแนกตามความเคร่งครัดในศาสนามาก และความเคร่งครัดในศาสนาน้อย

ทักษะการทำงานใน โรงงานอุตสาหกรรม	สตรีไทยมุสลิมที่มีความ เคร่งครัดในศาสนา มาก		สตรีไทยมุสลิมที่มีความ เคร่งครัดในศาสนา น้อย	
	จำนวน	(ร้อยละ)	จำนวน	(ร้อยละ)
1. มี	19	(5.52)	105	(30.52)
2. ไม่มี	140	(40.70)	80	(23.26)
รวม	159	(46.22)	185	(53.78)

จากตารางที่ 11 สามารถสรุปได้ว่า เมื่อจำแนกสตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม ออกเป็น 2 กลุ่ม ตามความเคร่งครัดในศาสนา และ ความเคร่งครัดในศาสนาแล้ว พบว่าการมีทักษะการทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมของสตรีไทยมุสลิม ในแต่ละระดับ มีดังต่อไปนี้ คือ

1. พบว่า ในขณะที่สตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก มีทักษะการทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม ในระดับมีทักษะมาก่อน จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 5.52 จำนวนและอัตราส่วนร้อยละในระดับดังกล่าว ของสตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย มีจำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 30.52 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบความมากน้อยตามอัตราส่วนร้อยละที่ปรากฏ ก็จะพบว่า สตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก มีทักษะการทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม ในระดับที่เคยมีทักษะมาก่อน น้อยกว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย

2. พบว่า ในขณะที่สตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก มีทักษะการทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม ในระดับไม่มีทักษะมาก่อน จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 40.70 จำนวนและอัตราส่วนร้อยละในระดับดังกล่าว ของสตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย มีจำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 23.26 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบความมากน้อยตามอัตราส่วนร้อยละที่ปรากฏ ก็จะพบว่า สตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก มีทักษะการทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม ในระดับที่ไม่เคยมีทักษะมาก่อน มากกว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย

ตารางที่ 12 แสดงจำนวนและอัตราส่วนร้อยละ ของเวลาที่เพียงพอในการจัดเวลาละหมาดของทางโรงงานอุตสาหกรรม ของสตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม ในแต่ละระดับ โดยจำแนกตามความเคร่งครัดในศาสนามาก และความเคร่งครัดในศาสนาน้อย

เวลาที่เพียงพอในการ จัดเวลาละหมาดของ ทางโรงงาน	เคร่งครัดในศาสนามาก		เคร่งครัดในศาสนาน้อย	
	จำนวน (ร้อยละ)		จำนวน (ร้อยละ)	
	จำนวน	(ร้อยละ)	จำนวน	(ร้อยละ)
1. เพียงพอ	3	(0.87)	54	(15.70)
2. ไม่เพียงพอ	156	(45.35)	131	(38.08)
รวม	159	(46.22)	185	(53.78)

จากตารางที่ 12 สามารถสรุปได้ว่า เมื่อจำแนกสตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม ออกเป็น 2 กลุ่ม ตามความเคร่งครัดในศาสนา และ ความเคร่งครัดในศาสนาแล้ว พบว่าการมีเวลาเพียงพอในการจัดเวลาละหมาดของทางโรงงาน ของสตรีไทยมุสลิม ในแต่ละระดับ มีดังต่อไปนี้ คือ

1. พบว่า ในขณะที่สตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก มีระดับความคิดเห็นว่าเพียงพอในการจัดเวลา ระยะเวลาของทางโรงงาน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.87 จำนวนและอัตราส่วน ร้อยละในระดับดังกล่าวของสตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อยมีจำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 15.70 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบความมากน้อยตามอัตราส่วนร้อยละที่ปรากฏ ก็จะพบว่า สตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมที่มีความเคร่งครัดใน ศาสนามาก มีระดับความคิดเห็นว่าเพียงพอ ในการจัดเวลา ระยะเวลาของทางโรงงาน น้อยกว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย

2. พบว่า ในขณะที่สตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม สตรี ไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก มีความคิดเห็นว่ามีเพียงพอ ในการจัดเวลา ระยะเวลาของทางโรงงาน จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 45.35 จำนวนและอัตราส่วน ร้อยละในระดับดังกล่าว ของสตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย มีจำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 38.08 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบความมากน้อยตามอัตราส่วนร้อยละที่ ปรากฏ ก็จะพบว่า สตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมที่มีความเคร่งครัด ในศาสนา มาก มีความคิดเห็นว่ามีเพียงพอ ในการจัดเวลา ระยะเวลาของทางโรงงาน มากกว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย

เวลาหยุดพักทั้งหมด

กลุ่มตัวอย่างที่ทางโรงงานจัดเวลาให้มีการหยุดพักทั้งหมด จำนวน 344 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 และเวลาในการหยุดพักในการละหมาดจำนวนเท่ากันหมด คือ 15 นาที

วันหยุดซึ่ง เป็นวันสำคัญทางศาสนาอิสลาม

กลุ่มตัวอย่างที่ทางโรงงานจัดให้วันสำคัญทางศาสนาอิสลามเป็นวันหยุดจำนวน
344 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00

วัน/เวลาทำงาน

กลุ่มตัวอย่างโรงงานอุตสาหกรรม มีวัน/เวลาทำงานอยู่ในช่วงเดียวกันหมดคือ
วันเวลาทำงานปกติ/สัปดาห์ 6 วัน วันหยุดเป็นวันอาทิตย์ ชั่วโมงทำงานปกติต่อวัน 8 ชั่วโมง
เวลาพักกลางวัน 12.00 น.-13.00 น. ลักษณะการทำงานไม่เป็นกะ วันหยุดทางประเพณี
ทั้งทางศาสนาพุทธ อิสลาม และวันสำคัญทางราชการ ประมาณ 10-15 วัน ต่อปี

จากตารางที่ 13 ความเคร่งครัดในศาสนาโดยเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างแล้วจะมีค่าสูงสุด เท่ากับ 5 ค่าต่ำสุดเท่ากับ 1.833 พิสัย เท่ากับ 3.167 ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.642 จะเห็นว่าระดับความเคร่งครัดในศาสนา เมื่อถือเกณฑ์ประเมินค่าของ จอห์น ดับบิว เบสท์ พิจารณาการปฏิบัติทั้ง 6 ประการ ค่าสูงสุดจะเท่ากันทั้งหมดคือเท่ากับ 5 ส่วนค่าต่ำสุดจะอยู่ในช่วงระหว่าง 1-3 ซึ่งส่วนใหญ่จะเท่ากับ 1 ยกเว้นการละหมาดจะมีค่าเท่ากับ 2 และการถือศีลอดในเดือนรอมฎอน กับการละเว้นอาหาร/เครื่องดื่มที่ต้องห้าม จะมีค่าเท่ากันคือ จะมีค่าต่ำสุดเท่ากับ 3 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยแล้วจะเห็นว่า การละเว้นอาหารและเครื่องดื่มที่ต้องห้าม จะมีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ มีค่าเท่ากับ 4.698 รองลงมาเป็นการถือศีลอดในเดือนรอมฎอน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.485 และการละหมาดครบ 5 เวลาทุกวัน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.265 และอีกกลุ่มหนึ่งที่จัดอยู่ในความเคร่งครัดในระดับที่สูงคือ การแต่งฮิญาบในที่สาธารณะ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.846 ส่วนที่จัดอยู่ในกลุ่มของความเคร่งครัดต่ำ มีอยู่ 2 ประการ คือ การละหมาดซุนนะฮ์ (สมัครใจ) และการถือศีลอดซุนนะฮ์ (สมัครใจ) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.320 และ 2.241 ตามลำดับ

ตารางที่ 14 แสดงค่าสถิติพื้นฐานความส่านีกรับผิดชอบต่อการทำงานนอกร้าน

ตัวแปร	ค่าสูง สุด	ค่าต่ำ สุด	พิสัย	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ความแปร ปรวน
1. มาทำงานทันเวลา	5	2	3	4.140	0.899	0.808
2. มาทำงานเป็นประจำ	5	3	2	4.802	0.441	0.194
3. ปฏิบัติตามข้อกำหนด	5	2	3	4.799	0.487	0.237
4. ทำงานเสร็จทันเวลา	5	1	4	4.119	0.951	0.904
5. เห็นสิ่งผิดปกติเกิดขึ้น บอกให้หัวหน้าทราบ	5	1	4	3.547	1.245	1.550
โดยรวมทุกเรื่อง	5	2	3	4.277	0.760	0.577

จากตารางที่ 14 ความส่านีกรับผิดชอบต่อการทำงานนอกร้าน มีค่าสูงสุด เท่ากับ 5 ค่าต่ำสุดเท่ากับ 2 พิสัยเท่ากับ 3 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.277 เมื่อพิจารณาการปฏิบัติต่อความส่านีกรับผิดชอบในการทำงานนอกร้านพบว่า พิสัยสูงสุดเท่ากับ 5 พิสัยต่ำสุด มีค่าอยู่ระหว่าง 1-3 ในส่วนที่มีพิสัยต่ำสุด เท่ากับ 1 คือ การทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จทันเวลาที่กำหนด และ เมื่อเห็นสิ่งผิดปกติเกิดขึ้นในโรงงานแล้วบอกให้หัวหน้าทราบ ส่วนพิสัยที่มีค่าต่ำสุดเท่ากับ 2 คือ การปฏิบัติตามข้อกำหนดของโรงงาน กับการมาถึงที่ทำงานก่อนหรือทันเวลาเป็นประจำ ส่วนพิสัยต่ำสุดที่มีค่าเท่ากับ 3 คือ การที่มาทำงานเป็นประจำ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่า การมาทำงานเป็นประจำมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด เท่ากับ 4.802 รองลงมาเป็นการปฏิบัติตามข้อกำหนดของโรงงาน เท่ากับ 4.779 และที่มีค่าเฉลี่ย ใกล้เคียงกันคือ การมาถึงที่ทำงานก่อนหรือทันเวลา และการทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จทันเวลาที่กำหนด มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.140 และ 4.119 ตามลำดับ ส่วนที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ เมื่อเห็นสิ่งผิดปกติเกิดขึ้นในโรงงาน แล้วบอกให้หัวหน้าทราบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.547

ตอนที่ 6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย ได้ตั้งไว้ในบทที่ 3 โดยการทดสอบ ข้อที่ 1 ใช้ค่า ร้อยละ และค่าเฉลี่ย ข้อที่ 2,3,4 ใช้ค่า t - test และค่าเฉลี่ย ผู้วิจัยจึงเสนอผลการทดสอบสมมติฐาน ตามลำดับ สมมติฐานดังต่อไปนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 กล่าวว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก มีสาเหตุเข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม เป็นเพราะสาเหตุทางด้านสังคมมากกว่า สาเหตุทางด้านเศรษฐกิจ ในขณะที่สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย มีสาเหตุการเข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม เป็นสาเหตุทางด้านเศรษฐกิจมากกว่า สาเหตุทางด้านสังคม ผลปรากฏในตารางที่ 15-16 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 15 แสดงสาเหตุการเข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม ของสตรีไทยมุสลิม ในแต่ละรายการ จำแนกตามความเคร่งครัดในศาสนามาก และความเคร่งครัดในศาสนาน้อย

สาเหตุที่เข้ามาทำงาน	สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนามาก		สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนาน้อย	
	จำนวน	(ร้อยละ)	จำนวน	(ร้อยละ)
1. มีความก้าวหน้าในการทำงาน	0	(0.00)	16	(4.66)
2. สามารถมีเพื่อนมากขึ้น	0	(0.00)	17	(4.94)
3. มีเกียรติ มีหน้าตาในสังคม	0	(0.00)	4	(1.20)
4. ไม่มีที่ดันทำกีน	131	(33.08)	43	(12.5)
5. ห่างจากการเกษตร/ประมง	21	(6.10)	6	(1.74)
6. ทำการเกษตร/ประมงไม่ได้ผล	7	(2.04)	50	(14.53)
7. รายได้ดี	0	(0.00)	49	(14.25)
รวม	159	(46.22)	185	(53.78)

จากตารางที่ 15 สามารถสรุปได้ว่า สาเหตุที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมของสตรีไทยมุสลิม เมื่อจำแนกสตรีไทยมุสลิมออกเป็นสองกลุ่ม ตามความเคร่งครัดในศาสนา ในแต่ละรายการ มีดังต่อไปนี้ คือ

1. พบว่า เมื่อพิจารณาจากค่าอัตราส่วนร้อยละ ของสาเหตุที่สตรีไทยมุสลิมเข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมแล้ว ในด้านมีความก้าวหน้าในการทำงาน สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก ไม่ปรากฏว่าสาเหตุที่เข้ามาทำงานเป็นเพราะสาเหตุนี้ ในขณะที่สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย มีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.66 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบความมากน้อย ตามอัตราส่วนร้อยละ ที่ปรากฏดังกล่าวแล้ว พบว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก มีสาเหตุของการเข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม ในด้านความก้าวหน้าในการทำงานน้อยกว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย

2. พบว่า เมื่อพิจารณาจากค่าอัตราส่วนร้อยละ ของสาเหตุที่สตรีไทยมุสลิมเข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมแล้ว ในด้านสามารถมีเพื่อนมากขึ้น สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก ไม่ปรากฏว่า สาเหตุที่เข้ามาทำงานเป็นเพราะสาเหตุนี้ ในขณะที่สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย มีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.94 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบความมากน้อย ตามอัตราส่วนร้อยละ ที่ปรากฏดังกล่าวแล้ว พบว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก มีสาเหตุของการเข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม ในด้านสามารถมีเพื่อนมากขึ้นน้อยกว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย

3. พบว่า เมื่อพิจารณาจากค่าอัตราส่วนร้อยละ ของสาเหตุที่สตรีไทยมุสลิม เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมแล้ว ในด้านมีเกียรติ มีหน้าตาในสังคม สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก ไม่ปรากฏว่า สาเหตุที่เข้ามาทำงานเป็นเพราะสาเหตุนี้ ในขณะที่สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.20 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบความมากน้อย ตามอัตราส่วนร้อยละ ที่ปรากฏดังกล่าวแล้ว พบว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก มีสาเหตุของการเข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม ในด้านมีเกียรติ มีหน้าตาในสังคมน้อยกว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย

4. พบว่า เมื่อพิจารณาจากค่าอัตราส่วนร้อยละ ของสาเหตุที่สตรีไทยมุสลิม เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมแล้ว ในด้านไม่มีที่ดินทำกิน สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก มีจำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 33.08 ในขณะที่สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย มีจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบความมากน้อย ตามอัตราส่วนร้อยละ ที่ปรากฏดังกล่าวแล้วพบว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก มีสาเหตุของการเข้ามาทำงาน ในโรงงานอุตสาหกรรม ในด้านไม่มีที่ดินทำกินมากกว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย

5. พบว่า เมื่อพิจารณาจากค่าอัตราส่วนร้อยละ ของสาเหตุที่สตรีไทยมุสลิม เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมแล้ว ในด้าน ว่างจากการเกษตรและการประมง สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก มีจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 6.10 ในขณะที่ สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.74 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบความมากน้อย ตามอัตราส่วนร้อยละ ที่ปรากฏดังกล่าวแล้ว พบว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก มีสาเหตุของการเข้ามาทำงาน ในโรงงานอุตสาหกรรม ในด้านว่างจากการเกษตรและการประมงมากกว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย

6. พบว่า เมื่อพิจารณาจากค่าอัตราส่วนร้อยละ ของสาเหตุที่สตรีไทยมุสลิม เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมแล้ว ในด้าน ท้าการเกษตรและการประมงไม่ได้ผล สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.04 ในขณะที่ สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย มีจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 14.53 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบความมากน้อย ตามอัตราส่วนร้อยละที่ปรากฏดังกล่าวแล้ว พบว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก มีสาเหตุของการเข้ามาทำงาน ในโรงงาน อุตสาหกรรม ในด้าน ท้าการเกษตรและการประมงไม่ได้ผลน้อยกว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย

7. พบว่า เมื่อพิจารณาจากค่าอัตราส่วนร้อยละ ของสาเหตุที่สตรีไทยมุสลิม เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมแล้ว ในด้าน เพราะรายได้ดี สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก ไม่ปรากฏว่าสาเหตุที่เข้ามาทำงานเป็นเพราะสาเหตุนี้ ในขณะที่ สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย มีจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 14.53 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบความมากน้อย ตามอัตราส่วนร้อยละที่ปรากฏดังกล่าวแล้ว พบว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก มีสาเหตุของการเข้ามาทำงาน ในโรงงาน อุตสาหกรรมในด้าน เพราะรายได้ดีน้อยกว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย

ตารางที่ 16 แสดงสาเหตุการเข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม ของสตรีไทยมุสลิม โดยการแบ่งออกเป็นสองกลุ่ม จำแนกตามความเคร่งครัดในศาสนามาก และความเคร่งครัดในศาสนาน้อย

สาเหตุที่เข้ามาทำงาน	สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา		สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา	
	จำนวน	(ร้อยละ)	จำนวน	(ร้อยละ)
1. สาเหตุทางด้านสังคม	0	(0.00)	37	(10.76)
2. สาเหตุทางด้านเศรษฐกิจ	159	(46.22)	148	(43.02)
รวม	159	(46.22)	185	(53.78)

จากตารางที่ 16 สามารถสรุปได้ว่า สาเหตุที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมของสตรีไทยมุสลิม เมื่อจำแนกสาเหตุออกเป็นสองกลุ่มคือสาเหตุทางด้านสังคม (มีความก้าวหน้าในการทำงาน, สามารถมีเพื่อนมากขึ้น, มีเกียรติ มีหน้าตาในสังคม) สาเหตุทางด้านเศรษฐกิจ (ไม่มีที่ดินทำกิน, ว่างจากการเกษตรและการประมง, ทำการเกษตรและการประมงไม่ได้ผล, รายได้ดี) แล้ว สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก และสตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย ปรากฏในแต่ละด้าน ดังนี้ คือ

1. พบว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก เมื่อพิจารณาจาก ค่าอัตราส่วนร้อยละ สาเหตุการเข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม เป็นเพราะสาเหตุทางด้านสังคม (มีความก้าวหน้าในการทำงาน สามารถมีเพื่อนมากขึ้น มีเกียรติ มีหน้าตาในสังคม) ไม่พบว่าสาเหตุทางด้านสังคม เป็นสาเหตุเข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม สำหรับสาเหตุทางด้านเศรษฐกิจ (ไม่มีที่ดินทำกิน ว่างจากการเกษตรและการประมง ทำการเกษตรและการประมงไม่ได้ผล รายได้ดี) สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก มีจำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 เมื่อเปรียบเทียบ ความแตกต่างของอัตราส่วนร้อยละแล้วปรากฏว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก มีสาเหตุเข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม เป็นเพราะสาเหตุทางด้านเศรษฐกิจมากกว่า สาเหตุทางด้านสังคม

2. พบว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย เมื่อพิจารณาจาก ค่าอัตราส่วนร้อยละ สาเหตุการเข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม เป็นเพราะสาเหตุทางด้านสังคม (มีความก้าวหน้าในการทำงาน สามารถมีเพื่อนมากขึ้น มีเกียรติ มีหน้าตาในสังคม) มีจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 10.76 เป็นสาเหตุเข้ามาทำงานในโรงงาน

อุตสาหกรรม สำหรับสาเหตุทางด้านเศรษฐกิจ (ไม่มีที่ดินทำกิน ว่างจากการเกษตรและการประมง ทำการเกษตรและการประมงไม่ได้ผล รายได้ดี) มีจำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 43.02 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของอัตราส่วนร้อยละแล้วปรากฏว่าสตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย มีสาเหตุเข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม เป็นเพราะสาเหตุทางด้านสังคมน้อยกว่า สาเหตุทางด้านเศรษฐกิจ

สมมุติฐานข้อที่ 2 กล่าวว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก จะมีความสันทัดกับผิดชอบต่อการทำงานนอกบ้านน้อยกว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย ผลปรากฏ ดังในตาราง 17 - 24

ตารางที่ 17 ผลการทดสอบค่าที (t-test) ของกลุ่มตัวอย่างสตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก จะมีความสันทัดกับผิดชอบต่อการทำงานนอกบ้านน้อยกว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย ในด้านของการมาถึงที่ทำงานก่อนหรือทันเวลาเป็นประจำ

ระดับความเคร่งครัดในศาสนา	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	อัตราความเป็นอิสระ	t
มาก	160	3.4000	0.720	342	-21.41**
น้อย	184	4.7826	0.414		

* p < .05

** p < .01

จากตารางที่ 17 พบว่าสตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม มีความสันทัดรับผิดชอบต่อการทำงานนอกบ้าน ในด้านการมาถึงที่ทำงานก่อน หรือทันเวลา เป็นประจําระหว่างกลุ่มตัวอย่าง สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนาเท่ากับกลุ่มสตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย โดยพิจารณาจากค่า (t-test) และค่าเฉลี่ยปรากฏดังนี้ คือ

1. พบว่า สตรีไทยมุสลิม ที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม มีความสันทัดรับผิดชอบต่อการทำงานนอกบ้าน ในด้านการมาถึงที่ทำงานก่อนหรือทันเวลาเป็นประจํา จากกลุ่มตัวอย่างสตรีไทยมุสลิม ที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก กับกลุ่มที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย โดยพิจารณาจากค่า (t-test) แล้ว มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสําคัญทางสถิติ ในระดับความเชื่อมั่นที่ .01

2. พบว่า สตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม มีความสันทัดรับผิดชอบต่อการทำงานนอกบ้าน ในด้านการมาถึงที่ทำงานก่อนหรือทันเวลาเป็นประจํา จากกลุ่มตัวอย่างสตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.4000 ในกลุ่มที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.7826 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปรากฏว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก มีความสันทัดรับผิดชอบต่อการทำงานนอกบ้าน ในด้านการมาถึงที่ทำงานก่อนหรือทันเวลา เป็นประจํา น้อยกว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย

ตารางที่ 18 ผลการทดสอบค่าที (t-test) ของกลุ่มตัวอย่างสตรีไทยมุสลิมที่มีความ
เคร่งครัดในศาสนามาก มีความสำนึกรับผิดชอบต่อการทำงานนอกบ้าน
แตกต่างกันกับสตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย ในด้านการ
มาทำงานเป็นประจำ

ระดับความเคร่ง ครัดในศาสนา	จำนวนกลุ่ม ตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยง เบนมาตรฐาน	อัตราความ เป็นอิสระ	t
มาก	160	4.5750	0.567	342	-
น้อย	184	5.0000	0.000		

* $p < .05$

** $p < .01$

จากตารางที่ 18 พบว่าสตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม มีความสันทัดชอบต่อการทำงานนอกบ้าน ในด้านการมาทำงานเป็นประจำ จากกลุ่มตัวอย่างสตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก กับกลุ่มที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย โดยพิจารณาจากค่า (t-test) และค่าเฉลี่ยแล้ว ปรากฏดังนี้ คือ

1. พบว่า สตรีไทยมุสลิม ที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม มีความ สันทัดชอบต่อการทำงานนอกบ้าน ในด้านการมาทำงานเป็นประจำ จากกลุ่มตัวอย่าง สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก กับกลุ่มที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย โดยพิจารณา จากค่า (t-test) แล้ว มีความแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2. พบว่า สตรีไทยมุสลิม ที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม มีความ สันทัดชอบต่อการทำงานนอกบ้าน ในด้านการมาถึงที่ทำงานเป็นประจำ จากกลุ่ม ตัวอย่างสตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.5750 ใน กลุ่มที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.0000 เมื่อเปรียบเทียบความ ต่างต่างของค่าเฉลี่ยปรากฏว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก มีความ สันทัดชอบต่อการทำงานนอกบ้าน ในด้านการมาถึงที่ทำงานเป็นประจำน้อยกว่า สตรี ไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย

ตารางที่ 19 ผลการทดสอบค่าที (t-test) ของกลุ่มตัวอย่างสตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก จะมีความส่านีกรับผิดชอบต่อการทำงานนอกบ้าน แตกต่างกับกับสตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย ในด้าน การปฏิบัติตามข้อกำหนดของโรงงาน

ระดับความเคร่งครัดในศาสนา	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	อัตราความเป็นอิสระ	t
มาก	160	4.5250	0.624	342	-
น้อย	184	5.0000	0.000		

* $p < .05$

** $p < .01$

จากตารางที่ 19 พบว่าสตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม มีความส่านีกรับผิดชอบต่อการทำงานนอกบ้าน ในด้านการปฏิบัติตามข้อกำหนดของโรงงาน จากกลุ่มตัวอย่างสตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก กับกลุ่มที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย โดยพิจารณาจากค่า (t-test) และค่าเฉลี่ยแล้ว ปรากฏดังนี้ คือ

1. พบว่า สตรีไทยมุสลิม ที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม มีความ ส่านีกรับผิดชอบต่อการทำงานนอกบ้าน ในด้านการปฏิบัติตามข้อกำหนดของโรงงาน จาก กลุ่มตัวอย่างสตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก กับกลุ่มที่มีความเคร่งครัดใน ศาสนา น้อยโดยพิจารณาจากค่า (t-test) แล้ว มีความแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญ ทางสถิติ

2. พบว่า สตรีไทยมุสลิม ที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม มีความ ส่านีกรับผิดชอบต่อการทำงานนอกบ้าน ในด้านการปฏิบัติตามข้อกำหนดของโรงงาน จาก กลุ่มตัวอย่างสตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.5250 ในกลุ่มที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.0000 เมื่อเปรียบเทียบความ แตกต่างของค่าเฉลี่ยปรากฏว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก มีความ ส่านีกรับผิดชอบต่อการทำงานนอกบ้าน ในด้านการปฏิบัติตามข้อกำหนดของโรงงาน น้อยกว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย

ตารางที่ 20 ผลการทดสอบค่าที (t-test) ของกลุ่มตัวอย่างสตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก จะมีความสันทัดรับผิดชอบต่อการทำงานนอกบ้าน แตกต่างกับสตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย ในด้านการ ได้รับมอบหมายงาน แล้วทำเสร็จทันตามเวลาที่กำหนด

ระดับความเคร่งครัดในศาสนา	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	อัตราความเป็นอิสระ	t
มาก	160	3.3563	0.811	342	-20.08**
น้อย	184	4.7826	0.414		

* $p < .05$

** $p < .01$

จากตารางที่ 20 พบว่าสตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม มีความสันทัดกับผิชอบต่อการทำงานนอกบ้าน ในด้านการได้รับมอบหมายงานแล้วทำเสร็จทันเวลาที่กำหนด จากกลุ่มตัวอย่างสตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก กับกลุ่มที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย โดยพิจารณาจากค่า (t-test) และค่าเฉลี่ยแล้วปรากฏ ดังนี้ คือ

1. พบว่า สตรีไทยมุสลิม ที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม มีความ สันทัดกับผิชอบต่อการทำงานนอกบ้าน ในด้านการได้รับมอบหมายงาน แล้วทำเสร็จทัน เวลาที่กำหนด จากกลุ่มตัวอย่างสตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก กับกลุ่มที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อยโดยพิจารณาจากค่า (t-test) แล้วมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับความเชื่อมั่นที่ .01

2. พบว่า สตรีไทยมุสลิม ที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม มีความ สันทัดกับผิชอบต่อการทำงานนอกบ้าน ในด้านการได้รับมอบหมายงานแล้วทำเสร็จทันเวลา ที่กำหนด จากกลุ่มตัวอย่างสตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.3563 ในกลุ่มที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.7826 เมื่อ เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ปรากฏว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดใน ศาสนามาก มีความสันทัดกับผิชอบต่อการทำงานนอกบ้าน ในด้านการได้รับมอบหมายงาน แล้วทำเสร็จทันเวลาที่กำหนดน้อยกว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย

ตารางที่ 21 ผลการทดสอบค่าที (t-test) ของกลุ่มตัวอย่างสตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก จะมีความสำนึกรับผิดชอบต่อการทำงานนอกบ้าน แตกต่างกับ สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย ในด้านการที่เห็นสิ่งผิดเกิดขึ้นในโรงงาน แล้วบอกให้หัวหน้าทราบ

ระดับความเคร่งครัดในศาสนา	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	อัตราความเป็นอิสระ	t
มาก	160	2.4375	0.814	342	-27.08**
น้อย	184	4.5109	0.563		

* $p < .05$

** $p < .01$

จากตารางที่ 21 พบว่าสตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม มีความสันทัดชอบต่อการทำงานนอกบ้าน ในด้านการเห็นสิ่งผิดปกติเกิดขึ้นในโรงงาน แล้วบอกให้หัวหน้าทราบ จากกลุ่มตัวอย่างสตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก กับกลุ่มที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย โดยพิจารณาจากค่า (t-test) และค่าเฉลี่ยแล้ว ปรากฏดังนี้ คือ

1. พบว่า สตรีไทยมุสลิม ที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม มีความ สันทัดชอบต่อการทำงานนอกบ้าน ในด้านการเห็นสิ่งผิดปกติเกิดขึ้นในโรงงานแล้วบอก ให้หัวหน้าทราบ จากกลุ่มตัวอย่างสตรีไทยมุสลิม ที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก กับกลุ่ม ที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย โดยพิจารณาจากค่า (t-test) แล้ว มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับความเชื่อมั่นที่ .01

2. พบว่า สตรีไทยมุสลิม ที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม มีความ สันทัดชอบต่อการทำงานนอกบ้าน ในด้านการเห็นสิ่งผิดปกติเกิดขึ้นในโรงงาน แล้ว บอกให้หัวหน้าทราบ จากกลุ่มตัวอย่างสตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก มีค่า เฉลี่ยเท่ากับ 2.4375 ในกลุ่มที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.5109 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปรากฏว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความ เคร่งครัดในศาสนา มาก มีความสันทัดชอบต่อการทำงานนอกบ้าน ในด้านการเห็น สิ่งผิดปกติ เกิดขึ้นในโรงงาน แล้วบอกให้หัวหน้าทราบน้อยกว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความ เคร่งครัดในศาสนา น้อย

ตารางที่ 22 ผลการทดสอบค่าที (t-test) ของกลุ่มตัวอย่างสตรีไทยมุสลิมที่มีความ
 เคร่งครัดในศาสนา มาก จะมีความสันทัดรับผิดชอบต่อการทำงานนอกบ้าน
โดยรวมทุกเรื่องแตกต่างกันกับสตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา
 น้อย

ระดับความเคร่ง ครัดในศาสนา	จำนวนกลุ่ม ตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยง เบนมาตรฐาน	อัตราความ เป็นอิสระ	t
มาก	160	3.6587	0.672	342	-20.54**
น้อย	184	4.8152	0.251		

* $p < .05$

** $p < .01$

จากตารางที่ 22 พบว่าสตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม มีความสันทัดชอบต่อการทำงานนอกบ้าน โดยรวมทุกเรื่อง จากกลุ่มตัวอย่างสตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มากกว่ากลุ่มที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย โดยพิจารณาจากค่า (t-test) และค่าเฉลี่ยแล้วปรากฏดังนี้ คือ

1. พบว่า สตรีไทยมุสลิม ที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม มีความสันทัดชอบต่อการทำงานนอกบ้าน โดยรวมทุกเรื่อง จากกลุ่มตัวอย่างสตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มากกว่ากลุ่มที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย โดยพิจารณาจากค่า (t-test) แล้ว มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับความเชื่อมั่นที่ .01

2. พบว่า สตรีไทยมุสลิม ที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม มีความสันทัดชอบต่อการทำงานนอกบ้านโดยรวมทุกเรื่อง จากกลุ่มตัวอย่างสตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มากกว่าค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.6587 ในกลุ่มที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.8152 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ปรากฏว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก มีความสันทัดชอบต่อการทำงานนอกบ้าน โดยรวมทุกเรื่องน้อยกว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย

สมมติฐานข้อที่ 3 กล่าวว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก จะประสบปัญหาในการทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม ในด้านเพื่อนร่วมงาน ด้านกระบวนการทำงาน ด้านข้อกำหนดของโรงงานมากกว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย ผลปรากฏดังในตารางที่ 23-32 ต่อไปนี้

ตารางที่ 23 ผลการทดสอบค่าที (t-test) ของกลุ่มตัวอย่างสตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก จะประสบปัญหาในการทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม ในด้านเพื่อนร่วมงาน มากกว่าสตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย

ระดับความเคร่งครัดในศาสนา	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	อัตราความเป็นอิสระ	t
มาก	160	2.8188	0.525	342	-21.73**
น้อย	184	3.8696	0.338		

* $p < .05$

** $p < .01$

จากตารางที่ 23 พบว่าสตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม จะประสบปัญหาในการทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม ในด้านเพื่อนร่วมงาน จากกลุ่มตัวอย่างสตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก กับกลุ่มที่มีความเคร่งครัดใน ศาสนาน้อย โดยพิจารณาจากค่า (t-test) และค่าเฉลี่ยแล้วปรากฏดังนี้ คือ

1. พบว่า สตรีไทยมุสลิม ที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม ประสบ ปัญหาในการทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม ในด้านเพื่อนร่วมงาน จากกลุ่มตัวอย่างสตรี ไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก กับกลุ่มที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย โดย พิจารณาจากค่า (t-test) แล้ว มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในระดับ ความเชื่อมั่นที่ .01

ตารางที่ 24 ผลการทดสอบค่าที (t-test) ของกลุ่มตัวอย่างสตรีไทยมุสลิมที่มีความ
 เคร่งครัดในศาสนา มาก จะประสบปัญหาในการทำงานในโรงงาน
 อุตสาหกรรม ในด้านกระบวนการทำงาน มากกว่าสตรีไทยมุสลิมที่มีความ
 เคร่งครัดในศาสนา น้อย

ระดับความเคร่ง ครัดในศาสนา	จำนวนกลุ่ม ตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	อัตราความ เป็นอิสระ	t
มาก	160	2.9625	0.672	342	25.80**
น้อย	184	1.3261	0.470		

* $p < .05$

** $p < .01$

จากตารางที่ 24 พบว่าสตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม จะประสบปัญหาในการทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม ในด้านกระบวนการทำงาน จากกลุ่มตัวอย่างสตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก กับกลุ่มที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย โดยพิจารณาจากค่า (t-test) และค่าเฉลี่ยแล้วปรากฏดังนี้ คือ

1. พบว่า สตรีไทยมุสลิม ที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม ประสบปัญหาในการทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม ในด้านกระบวนการทำงาน จากกลุ่มตัวอย่างสตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก กับกลุ่มที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย โดยพิจารณาจากค่า (t-test) แล้ว มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับความเชื่อมั่นที่ .01

2. พบว่า สตรีไทยมุสลิม ที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม ประสบปัญหาในการทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม ในด้านกระบวนการทำงาน จากกลุ่มตัวอย่างสตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.9625 ในกลุ่มที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.3261 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปรากฏว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก ประสบปัญหาในการทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม ในด้านกระบวนการทำงานมากกว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย

ตารางที่ 25 ผลการทดสอบค่าที (t-test) ของกลุ่มตัวอย่างสตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนามาก จะประสบปัญหาในการทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม ในด้านข้อกำหนดของโรงงานมากกว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย

ระดับความเคร่งครัดในศาสนา	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	อัตราความเป็นอิสระ	t
มาก	160	1.2438	0.472	342	-
น้อย	184	2.0000	0.000		

* $p < .05$

** $p < .01$

จากตารางที่ 25 พบว่าสตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม จะประสบปัญหาในการทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม ในด้านข้อกำหนดของโรงงาน จากกลุ่มตัวอย่างสตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก กับกลุ่มที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย โดยพิจารณาจากค่า (t-test) และค่าเฉลี่ยแล้วปรากฏดังนี้ คือ

1. พบว่า สตรีไทยมุสลิม ที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม ประสบปัญหาในการทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมในด้านข้อกำหนดของโรงงาน จากกลุ่มตัวอย่างสตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก กับกลุ่มที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย โดยพิจารณาจากค่า (t-test) แล้ว มีความแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2. พบว่า สตรีไทยมุสลิม ที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม ประสบปัญหาในการทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมในด้านข้อกำหนดของโรงงาน จากกลุ่มตัวอย่างสตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.2438 ในกลุ่มที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.0000 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปรากฏว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก ประสบปัญหาในการทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม ในด้านข้อกำหนดของโรงงานน้อยกว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย

สมมติฐานข้อที่ 4 กล่าวว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนามาก จะมีทางออก เมื่อประสบปัญหาต่อการทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมน้อยกว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย ผลปรากฏดังตารางที่ 26 ต่อไปนี้

ตารางที่ 26 แสดงทางออกของปัญหาจากการทำงาน ของสตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงาน ในโรงงานอุตสาหกรรม โดยจำแนกตามสตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก และสตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย

ทางออกเมื่อเกิดปัญหา	สตรีไทยมุสลิมที่มีความ เคร่งครัดในศาสนา มาก		สตรีไทยมุสลิมที่มีความ เคร่งครัดในศาสนา น้อย	
	จำนวน	(ร้อยละ)	จำนวน	(ร้อยละ)
1. ปรับความเข้าใจ	132	(38.37)	150	(43.60)
2. ปรับปรุงตนเอง	24	(6.98)	29	(8.43)
3. ไม่เข้าทำงาน	3	(0.87)	6	(1.75)
4. ลาออก	0	(0.00)	0	(0.00)
รวม	159	(46.22)	185	(53.78)

จากตารางที่ 26 สามารถสรุปได้ว่า สตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม มีทางออกเมื่อเกิดปัญหาจากการทำงาน เมื่อจำแนกสตรีไทยมุสลิมออกเป็นสองกลุ่ม ตามความเคร่งครัดในศาสนา มากและน้อย ซึ่งอธิบายได้ดังต่อไปนี้ คือ

1. พบว่า สตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม เมื่อเกิดปัญหาจากการทำงาน มีทางออกโดยการปรับความเข้าใจ ในกลุ่มสตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนามาก จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 38.37 ในกลุ่มสตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย มีจำนวน 150 คน คิดเป็น 43.60 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบความมากน้อย ตามอัตราส่วนร้อยละที่ปรากฏ จะพบว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา เมื่อเกิดปัญหาจากการทำงาน มีทางออกโดยการปรับความเข้าใจ น้อยกว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย

2. พบว่า สตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม เมื่อเกิดปัญหาจากการทำงาน มีทางออกโดยการปรับปรุงตนเอง ในกลุ่มสตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนามาก จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.98 ในกลุ่มสตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย มีจำนวน 29 คน คิดเป็น 8.43 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบความมากน้อย ตามอัตราส่วนร้อยละที่ปรากฏ จะพบว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา เมื่อเกิดปัญหาจากการทำงาน มีทางออกโดยการปรับความเข้าใจ น้อยกว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย

3. พบว่า สตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม เมื่อเกิดปัญหาจากการทำงาน มีทางออกโดยการไม่เข้าทำงาน ในกลุ่มสตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.87 ในกลุ่มสตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย มีจำนวน 6 คน คิดเป็น 1.75 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบความมากน้อย ตามอัตราส่วนร้อยละที่ปรากฏ จะพบว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา เมื่อเกิดปัญหาจากการทำงานมีทางออกโดยการไม่เข้าทำงานน้อยกว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย

4. พบว่า สตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม เมื่อเกิดปัญหาจากการทำงาน มีทางออกโดยการลาออก ในกลุ่มสตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก ไม่ปรากฏว่าเลือกวิธีการดังกล่าว ในกลุ่มสตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย ไม่ปรากฏว่าเลือกวิธีการดังกล่าว

ตารางที่ 27 แสดงทางออกของปัญหาจากการทำงาน ของสตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงาน
ในโรงงานอุตสาหกรรม โดยถึงเวลาละหมาดขณะทำงาน จำแนกตามสตรี
ไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนามาก และสตรีไทยมุสลิมที่มีความ
เคร่งครัดในศาสนาเ็น้อย

ทางออกเมื่อถึงเวลาละหมาด ขณะทำงาน	สตรีไทยมุสลิมที่มีความ เคร่งครัดในศาสนา		สตรีไทยมุสลิมที่มีความ เคร่งครัดในศาสนาเ็น้อย	
	จำนวน	(ร้อยละ)	จำนวน	(ร้อยละ)
1. ต้องทำงานก่อน	11	(3.19)	89	(25.87)
2. ต้องละหมาดก่อน	48	(13.95)	35	(10.17)
3. เว้นการละหมาด หรือไป ละหมาด ชดใช้ที่บ้าน	100	(29.08)	61	(17.74)
รวม	159	(46.22)	185	(53.78)

จากตารางที่ 27 สามารถสรุปได้ว่า สตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม มีทางออกเมื่อเกิดปัญหาจากการทำงาน โดยถึงเวลาที่เหมาะสมทำงาน เมื่อจำแนกสตรีไทยมุสลิมออกเป็นสองกลุ่ม ตามความเคร่งครัดในศาสนา มากและน้อย ซึ่งอธิบายได้ดังต่อไปนี้ คือ

1. พบว่า สตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม เมื่อเกิดปัญหาจากการทำงาน โดยถึงเวลาที่เหมาะสมทำงาน มีทางออกโดยการทำงานก่อน ในกลุ่มสตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 3.19 ในกลุ่มสตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย มีจำนวน 89 คน คิดเป็น 25.87 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบความมากน้อย ตามอัตราส่วนร้อยละที่ปรากฏพบว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา เมื่อเกิดปัญหาจากการทำงาน โดยถึงเวลาที่เหมาะสมทำงาน มีทางออกโดยการทำงานก่อนน้อยกว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย

2. พบว่า สตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม เมื่อเกิดปัญหาจากการทำงาน โดยถึงเวลาที่เหมาะสมทำงาน มีทางออกโดยการเหมาะสมก่อน ในกลุ่มสตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 13.95 ในกลุ่มสตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย มีจำนวน 35 คน คิดเป็น 10.17 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบความมากน้อย ตามอัตราส่วนร้อยละที่ปรากฏพบว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา เมื่อเกิดปัญหาจากการทำงาน โดยถึงเวลาที่เหมาะสมทำงาน มีทางออกโดยการเหมาะสมก่อนมากกว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย

3. พบว่า สตรีไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม เมื่อเกิดปัญหาจากการทำงานโดยถึงเวลาที่เหมาะสมทำงาน มีทางออกโดยการเว้นการเหมาะสมหรือไปละหมาดซัดฮ์ที่บ้าน ในกลุ่มสตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา มาก จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 29.08 ในกลุ่มสตรีไทยมุสลิม ที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย

มีจำนวน 61 คน คิดเป็น 17.74 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบความถี่ตามอัตราส่วนร้อยละที่ปรากฏ จะพบว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา เมื่อเกิดปัญหาจากการทำงาน โดยถึงเวลาละหมาดขณะทำงาน มีทางออกโดยการเว้นการละหมาดหรือไปละหมาดซัดด้าที่บ้านมากกว่า สตรีไทยมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในศาสนา น้อย